

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

2006. gada 13. septembrī *

Lieta T-210/02

British Aggregates Association, Lanarkā [*Lanark*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv K. Paunsijs [*C. Pouncey*], *solicitor*, un L. van den Hende [*L. Van Den Hende*], advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv J. Flets [*J. Flett*] un S. Mīnija [*S. Meany*], pārstāvji,

atbildētāja,

* Tiesvedības valoda — angļu.

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja P. Ormonda [*P. Ormond*], pēc tam — T. Herisa [*T. Harris*] un R. Kodvela [*R. Caudwell*], pārstāves, kam sākotnēji palīdzēja J. Stretforda [*J. Stratford*] un M. Hola [*M. Hall*], *barristers*, pēc tam — M. Hola,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2002. gada 24. aprīļa Lēmumu C(2002) 1478 galīgā redakcija saistībā ar valsts atbalsta lietu N 863/01 — Apvienotā Karaliste/Dabas resursu nodoklis par minerālajiem materiāliem.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(otrā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] un S. Papisavss [*S. Papisavvas*], sekretārs J. Plingerss [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 13. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas rašanās fakti

- British Aggregates Association* ir apvienība, kas apvieno mazos neatkarīgos uzņēmumus, kuri Apvienotajā Karalistē ir nodarbināti karjeru apsaimniekošanas nozarē. Tā ietver 55 dalībniekus, kas apsaimnieko vairāk nekā 100 karjerus.
- Minerālie materiāli ir granulēti ķīmiski inerti materiāli, kas tiek izmantoti būvniecības un inženierceltniecības nozarē. Tos var izmantot tādus, kādi tie ir to dabiskajā stāvoklī, piemēram, kā pildvielas vai balastu, vai arī tos var sajaukt ar tādu savienojošo vielu kā cements (kas ļauj iegūt betonu) vai bitums. Ar sijāšanas palīdzību var iegūt dažus materiālus, kam pēc to dabas ir granulēta forma, kā smilts un grants. Citi materiāli, kā, piemēram, cietais iezis, pirms sijāšanas ir jāsasmalcina. Dažādiem mērķiem izmantotajiem minerālajiem materiāliem ir jāatbilst attiecīgajām tehniskajām specifikācijām, un sākotnējā materiāla fiziskās raksturiezīmes nosaka, vai tas ir piemērots paredzētajam lietošanas veidam. Tādējādi tehniskās specifikācijas pildvielu jomā nav tik stingras kā to materiālu tehniskās specifikācijas, kas tiek izmantoti autoceļu pamatam, kas savukārt nav tik stingras kā tās, kas attiecas uz intensīvai lietošanai paredzētām virsmām, kā autoceļu virsmas pārklājums vai dzelzceļa sliežu balasts. Tādiem lietošanas mērķiem, kur prasības nav tik stingras, papildus minerālajiem materiāliem var izmantot arī vairākus citus materiālus, kamēr stingrākām prasībām atbilstoši materiāli ir retāk sastopami.

Finance Act 2001

- 3 Ar *Finance Act 2001* (Finanšu likums 2001. gadam, turpmāk tekstā — “likums”) otrās daļas 16.–49. pantu un tā 4.–10. pielikumu Apvienotajā Karalistē ir ieviests *Aggregates Levy* (Nodoklis par minerālajiem materiāliem; turpmāk tekstā — “AGL” vai “nodoklis”).
- 4 Tiesību noteikumi, kas paredzēja AGL ieviešanu, saskaņā ar likuma ieviešanas noteikumiem stājās spēkā 2002. gada 1. aprīlī.
- 5 Ar *Finance Act 2002* (Finanšu likums 2002. gadam) 129.–133. pantu un 38. pielikumu likums tika grozīts. Grozītie noteikumi paredz atbrīvojumu no nodokļa tiem atkritumiem (*spoils*), kas rodas no noteiktu minerālu, tostarp šifera, slānekļa un keramikas izstrādājumos izmantojamā māla [*ball clay*] un kaolīna ieguves. Papildus tam tie paredz pārejas periodu nodokļa ieviešanai Ziemeļīrijā.
- 6 AGL tiek piemērots 1,60 sterliņu mārciņu (GBP) apmērā par tonnu minerālo materiālu, kas tiek izmantoti komerciāliem mērķiem (likuma 16. panta 4. punkts).
- 7 Grozītā likuma 16. panta 2. punktā ir noteikts, ka AGL ir maksājams, tiklīdz, sākot no likuma spēkā stāšanās brīža, noteikts daudzums ar nodokli apliekamo minerālo materiālu tiek komerciāli izmantots Apvienotajā Karalistē. Lidz ar to tas attiecas gan uz ievestajiem minerālajiem materiāliem, gan uz Apvienotajā Karalistē iegūtajiem minerālajiem materiāliem.
- 8 Ieviešanas noteikumu 13. panta 2. punkta a) apakšpunktā apsaimniekotājam ir atļauts saņemt nodokļu kredītu, ja ar nodokli apliekamie minerālie materiāli tiek eksportēti vai izvesti no Apvienotās Karalistes bez tālākas to apstrādes.

9 Grozītā likuma 17. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šajā daļā “minerālie materiāli” (ievērojot šī likuma 18. pantu) nozīmē iezi, granti vai smilti, kā arī visus materiālus, kas tajos īslaicīgi ietilpst vai ir tajos sajaukušies dabiski.”

10 Likuma 17. panta 2. punktā ir paredzēts, ka minerālie materiāli nav apliekami ar nodokli četros gadījumos: ja tie ir tieši atbrīvoti no nodokļa; ja tie ir iepriekš izmantoti būvniecības mērķiem; ja tie jau ir tikuši aplikti ar nodokli par minerālajiem materiāliem vai ja likuma spēkā stāšanās dienā tie neatrodas to izcelsmes vietā.

11 Grozītā likuma 17. panta 3. un 4. punktā ir paredzēti atsevišķi atbrīvojuma no nodokļa gadījumi.

12 Papildus tam grozītā likuma 18. panta 1., 2. un 3. punktā ir noteikti procesi, kas ir atbrīvoti no nodokļa, un materiāli, uz kuriem attiecas šis atbrīvojums no nodokļa.

Administratīvais process un tiesvedība valsts tiesā

13 Ar 2001. gada 24. septembri datētu vēstuli Komisija saņēma sūdzību (turpmāk tekstā — “pirmā sūdzība”) no diviem uzņēmumiem, kuriem nav nekādas saistības ar prasītāju un kuri lūdza neatklāt to identitāti attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar 6. panta 2. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko

nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88.] panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.). Sūdzību iesniegušās personas būtībā uzskatīja, ka atsevišķu materiālu izslēgšana no AGL piemērošanas jomas, eksporta atbrīvojums no nodokļa un izņēmumi attiecībā uz Ziemeļīriju ir atzīstami par valsts atbalstu.

- 14 Ar 2001. gada 20. decembra vēstuli Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste paziņoja Komisijai par valsts atbalsta sistēmu ar nosaukumu "Pakāpeniska nodokļa par minerālajiem materiāliem ieviešana Ziemeļīrijā".
- 15 Ar 2002. gada 6. februāra vēstuli Komisija nosūtīja šai dalībvalstij pirmās sūdzības kopsavilkumu un uzaicināja to, pirmkārt, iesniegt savas piezīmes par šo sūdzību un, otrkārt, iesniegt papildu informāciju par AGL, ko tā izdarīja ar 2002. gada 19. februāra vēstuli.
- 16 2002. gada 11. februārī prasītāja cēla prasību par AGL *High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division* [(Anglijas un Velsas) Augstā tiesa, Karaliskā nodaļa, Apvienotā Karaliste]. Prasītāja cita starpā atsaucās uz Kopienu tiesību noteikumu valsts atbalsta jomā pārkāpumu. Ar 2002. gada 19. aprīļa spriedumu *High Court of Justice* prasību noraidīja, tomēr atļaujot prasītājai iesniegt apelācijas sūdzību *Court of Appeal (England & Wales)* [(Anglijas un Velsas) Apelācijas instances tiesa, Apvienotā Karaliste]. Pēc apelācijas sūdzības iesniegšanas, ņemot vērā šīs prasības iesniegšanu Pirmās instances tiesā, *Court of Appeal* apturēja tiesvedību.
- 17 Starplaikā prasītāja ar 2002. gada 15. aprīļa vēstuli jau bija iesniegusi Komisijai sūdzību par AGL (turpmāk tekstā — "prasītājas sūdzība"). Prasītāja būtībā apgalvoja, ka atsevišķu materiālu izslēgšana no AGL piemērošanas jomas, kā arī eksporta atbrīvojums no nodokļa ir atzīstami par valsts atbalstu. Attiecībā uz izņēmumiem

saistībā ar Ziemeļiriju, par kuriem bija paziņojušas Apvienotās Karalistes iestādes, tie neesot saderīgi ar kopējo tirgu.

Apstrīdētais lēmums

- 18 2002. gada 24. aprīlī Komisija pieņēma lēmumu necelt iebildumus pret *AGL* (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).
- 19 2002. gada 2. maijā Apvienotās Karalistes iestādes nosūtīja apstrīdēto lēmumu prasītājam. Komisija par to prasītāju formāli informēja ar 2002. gada 27. jūnija vēstuli.
- 20 Savā lēmumā (43. apsvērumš) Komisija ir secinājusi, ka nodoklis neietver valsts atbalsta elementu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē tiktāl, ciktāl tā piemērošanas joma ir pamatota ar nodokļu sistēmas loģiku un raksturu. Papildus tam Komisija uzskata, ka Ziemeļirijai piešķirtais atbrīvojums no nodokļa, par kuru tika paziņots Komisijai, ir saderīgs ar kopējo tirgu.
- 21 Aprakstot *AGL* piemērošanas jomu, Komisija būtībā uzsver, ka šis nodoklis tiek piemērots neapstrādātiem minerālajiem materiāliem, kas “ir definēti kā minerālie materiāli, kas iegūti no dabiskajām minerālvielu atradnēm to pirmajā ieguves reizē” un kas sastāv “no iežu fragmentiem, smiltīm un grants, kas var tikt izmantoti to

dabiskajā stāvoklī vai pēc tādas mehāniskas apstrādes kā sasmalcināšana, skalošana un kalibrēšana” (8. un 9. apsvērums). Attiecībā uz materiāliem, kas ir izslēgti no nodokļa piemērošanas jomas, un sasniedzamajiem mērķiem Komisija apstrīdētā lēmuma 11.–13. apvērumā norāda:

“AGL netiks piemērots materiāliem, kas radušies kā citu procesu blakusprodukti vai atkritumi. Saskaņā ar Lielbritānijas iestāžu sniegto informāciju šo materiālu starpā ir slānekļa un kaolīna atkritumi, akmeņogļu raktuvju zeme, pelni, klinkers no domnas krāsniņiem, stikla atkritumi un kaučuks. Tāpat tas neattieksies uz otrreiz pārstrādātajiem minerālajiem materiāliem, kas atbilst kategorijai, kurā ietilpst ieži, smilts un grants, kas tikuši vismaz vienreiz izmantoti (parasti būvniecības un inženierceltniecības nozarē).

Saskaņā ar Lielbritānijas iestāžu sniegto informāciju šādu materiālu izslēgšanas no AGL piemērošanas jomas mērķis ir veicināt to izmantošanu kā būvniecības materiālus un samazināt pārmērīgu neapstrādāto minerālo materiālu iegūvi, tādējādi veicinot racionālu resursu apsaimniekošanu.

Lielbritānijas iestāžu sākotnējās prognozes paredz, ka AGL ļaus samazināt pieprasījumu pēc neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem par vidēji 20 miljoniem tonnu gadā no kopējā ikgadējā pieprasījuma Apvienotajā Karalistē, kas veido 230–250 miljonus tonnu.”

- 22 Runājot par novērtējumu attiecībā uz AGL piemērošanas jomu, apstrīdētā lēmuma 29. un 31. apsvērumā ir paredzēts:

“Komisija atzīmē, ka AGL attiecas tikai uz iežu, smilts un grants, kas tiek lietoti kā minerālie materiāli, komerciālo izmantošanu. Tas neattiecas uz šiem materiāliem, ja

tie tiek izmantoti citiem mērķiem. *AGL* tiks iekasēts tikai par neapstrādātiem minerālajiem materiāliem. Tas netiks piemērots minerālajiem materiāliem, kas iegūti kā citu procesu blakusprodukti vai atkritumi (sekundārie minerālie materiāli), nedz arī otrreiz pārstrādātajiem minerālajiem materiāliem. Līdz ar to Komisija uzskata, ka *AGL* attiecas tikai uz noteiktām darbības nozarēm un noteiktiem uzņēmumiem. Tādēļ Komisija atzīmē, ka ir jānovērtē, vai *AGL* piemērošanas joma ir pamatojama ar nodokļu sistēmas loģiku un vispārējo uzbūvi.

[..] Apvienotā Karaliste, realizējot tās brīvību ieviest savu nacionālo nodokļu sistēmu, ir noteikusi *AGL* tādā veidā, lai palielinātu otrreiz pārstrādāto minerālo materiālu un citu neapstrādāto minerālo materiālu aizvietošanu ar spējīgu produktu izmantošanu un veicinātu racionālu neapstrādāto minerālo materiālu, kas ir neatjaunojams dabas resurss, izmantošanu. Kaitējums videi, ko rada minerālo materiālu ieguve un ko Apvienotā Karaliste plāno ierobežot ar *AGL* palīdzību, ietver troksni, putekļus, kaitējumu bioloģiskajai daudzveidībai un ainavai.”

23 Komisija no tā 32. apsvērumā secina, ka “*AGL* ir specifisks nodoklis, kura piemērošanas joma ir ļoti ierobežota, un dalībvalsts to noteikusi, ņemot vērā attiecīgās nozares īpašās raksturiezīmes,” un ka “nodokļa struktūra un piemērojamība atspoguļo acīmredzamo atšķirību starp neapstrādāto minerālo materiālu ieguvu, kas rada nevēlamu ietekmi uz vidi, un sekundāro vai otrreiz pārstrādāto minerālo materiālu ražošanu, kas ir nozīmīgs ieguldījums iežu, grants un smilts apstrādē, kas rodas no rakšanas darbiem un citiem darbiem vai apstrādes, kas ir likumīgi veikti dažādiem mērķiem”.

24 Attiecībā uz to minerālo materiālu atbrīvošanu no nodokļa, kas tiek eksportēti, neveicot pārstrādi Apvienotajā Karalistē, apstrīdētā lēmuma 33. apsvērumā ir paredzēts:

“[..] šāds risinājums ir pamatots ar to, ka minerālie materiāli var tikt atbrīvoti no nodokļa Apvienotajā Karalistē, ja tie tiek izmantoti no nodokļa atbrīvotos ražošanas

procesos (piemēram, stikla, plastikāta, papīra, mēslojuma un pesticīdu ražošanā). Ņemot vērā, ka Lielbritānijas iestādes nevar kontrolēt minerālo materiālu izmantošanu ārpus tās teritorijas, atbrīvojums no nodokļa ir nepieciešams minerālo materiālu eksportētāju tiesiskās drošības nodrošināšanai un, lai izvairītos no nevienlīdzīgas attieksmes pret minerālo materiālu eksportu, kas pretējā gadījumā varētu saņemt atbrīvojumu no nodokļa Apvienotās Karalistes teritorijā.”

25 Komisija 34. apsvērumā ir secinājusi:

“Šādas aplikšanas ar nodokli dabai un vispārējai sistēmai ir raksturīgi, ka šis nodoklis netiek piemērots sekundārajiem minerālajiem materiāliem, nedz arī otrreiz pārstrādātajiem minerālajiem materiāliem. Nodokļa piemērošana neapstrādāto minerālo materiālu ieguvei veicinās pirmreizējo minerālo materiālu ieguves samazināšanos, neatjaunojamo resursu izmantošanas un kaitīgo seku videi samazināšanos. Līdz ar to Komisija uzskata, ka priekšrocības, kas *AGL* piemērošanas jomas noteikšanas dēļ var rasties dažiem uzņēmumiem, ir pamatojamas ar nodokļu sistēmas raksturu un vispārējo uzbūvi.”

Process

26 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 12. jūlijā, prasītāja cēla šo prasību.

27 Ar atsevišķu dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja lūdza izskatīt lietu paātrinātā kārtībā, kāda paredzēta Pirmās instances tiesas reglamenta 76.a pantā. 2002. gada 30. jūlijā Pirmās instances tiesa noraidīja šo lūgumu.

- 28 Ar aktu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 29. oktobrī, Apvienotās Karalistes iestādes lūdza atļaut iestāties šajā tiesvedībā atbildētājas prasījumu atbalstam. Ar 2002. gada 28. novembra rīkojumu Pirmās instances tiesas otrās palātas priekšsēdētājs atļāva tām iestāties lietā. Persona, kas iestājusies lietā, savu procesuālo rakstu un pārējie lietas dalībnieki savus apsvērumus par to iesniedza noteiktajos termiņos.
- 29 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (otrā palāta paplašinātā sastāvā) nolēma sākt mutvārdu procesu, neveicot iepriekšējus pierādījumu savākšanas pasākumus. Lietas dalībnieki atbildēja uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem un iesniedza prasītos dokumentus noteiktajos termiņos.
- 30 Tika uzklausīti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva tiesas sēdē, kas notika 2005. gada 13. decembrī.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 31 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu, izņemot daļu, kurā izskatīts Ziemeļīrijai piešķirtais atbrīvojums no nodokļa;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

32 Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;
- piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 33 Neizvirzot formālu iebildi par nepieņemamību, Komisija apstrīd prasības pieņemamību. Komisija apgalvo, ka apstrīdētais lēmums neskar prasītāju individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē.
- 34 Komisija norāda, ka tāds lēmums kā apstrīdētais lēmums, ar kuru atļauta atbalsta sistēma, ir vispārpiemērojams normatīvs akts. Saskaņā ar klasisko kritēriju par individuālo saikni (Tiesas 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores*, *Recueil*, I-6677. lpp.) prasītāja līdz ar to nav individuāli skarta ar lēmumu necelt iebildumus, kas pieņemts iepriekšējās izskatīšanas procedūras, kas ieviesta ar EKL 88. panta 3. punktu, noslēgumā.
- 35 Prasītāja it īpaši nav pierādījusi, ka apstrīdētais lēmums ir individuāli skāris vismaz vienu no tās biedriem.

- 36 Savā iebildumu rakstā Komisija norāda, ka gadījumā, kad tā tāpat kā šajā lietā nolemj neuzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, individuālās saiknes noteikšanai ir jāpierāda, ka attiecīgais atbalsts ir ietekmējis kāda prasītājas biedra konkurences stāvokli. Komisija pamatojas uz Pirmās instances tiesas 1996. gada 5. jūnija spriedumu lietā T-398/94 *Kahn Scheepvaart*/Komisija (*Recueil*, II-477. lpp., 43. un 50. punkts), 1998. gada 16. septembra spriedumu lietā T-188/95 *Waterleiding Maatschappij*/Komisija (*Recueil*, II-3713. lpp., 60.–65. punkts) un 2001. gada 21. marta spriedumu lietā T-69/96 *Hamburger Hafen- und Lagerhaus u.c./Komisija* (*Recueil*, II-1037. lpp., 41. punkts).
- 37 Atbildē uz repliku Komisijas galīgā nostāja ir tāda, ka individuālās saiknes novērtēšanai piemērojamais kritērijs ir prasītājas konkurences pozīcijas būtisks aizskārums, gan Komisijas lēmuma necelt iebildumus gadījumā, gan tāda galīgā lēmuma gadījumā, kas pieņemts formālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā (Tiesas 1986. gada 28. janvāra spriedums lietā 169/84 *COFAZ u.c./Komisija*, *Recueil*, 391. lpp.).
- 38 Komisija šajā sakarā atzīmē, ka iepriekš minētajā spriedumā lietā *Waterleiding Maatschappij*/Komisija un 2002. gada 5. decembra spriedumā lietā T-114/00 *Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*/Komisija (*Recueil*, II-5121. lpp.) Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka Tiesas 1993. gada 19. maija spriedums lietā C-198/91 *Cook*/Komisija (*Recueil*, I-2487. lpp.) un 1993. gada 15. jūnija spriedums lietā C-225/91 *Matra*/Komisija (*Recueil*, I-3203. lpp.) ir radījuši dubultu kritēriju atkarībā no tā, vai lēmums ticis pieņemts iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgumā vai formālās izmeklēšanas procedūras noslēgumā. Kad Komisija tiesas sēdē tika lūgta paust savu nostāju par Tiesas 2005. gada 13. decembra sprieduma lietā C-78/03 P *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum* (Krājums, I-10737. lpp.) piemērojamību, Komisija norādīja, ka šis spriedums, ņemot vērā ģenerālvokāta Džeikobsa [*Jacobs*] secinājumus, apstiprina kritēriju, ka attiecīgajai atbalsta sistēmai ir būtiski jāietekmē prasītājas konkurences pozīcija.
- 39 Šajā gadījumā prasītāja savā prasības pieteikumā neesot sniegusi precīzu informāciju ne par vienu no tās biedriem, kā rezultātā nav iespējams konstatēt, ka vismaz vienam no tiem ir tiesības celt prasību.

- 40 Komisija piebilst, ka jaunā faktiskā rakstura informācija attiecībā uz četriem prasītājas biedriem, kas ir minēta tikai replikas stadijā, nav pieņemama.
- 41 Jebkurā gadījumā šī jaunā faktiskā rakstura informācija nebūtu ļāvusi uzskatīt, ka apstrīdētais lēmums ir būtiski ietekmējis attiecīgo uzņēmumu konkurences situāciju. Komisija šajā sakarā apgalvo, ka prasītājas norādītie skaitļi liecina, ka divu prasītājas biedru — *Torrington Stone Ltd* un *Cloburn Quarry Co. Ltd* — galvenā darbības daļa nebija pakļauta nodoklim. Papildus tam ar to vien, ka kāds uzņēmums ir spiests norakstīt daļu no tā sekundārajiem materiāliem atkritumos, nepietiek.
- 42 Noslēgumā Komisija norāda — pat ja Pirmās instances tiesa atzītu, ka prasītājai ir tiesības celt prasību, ņemot vērā, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgumā, vienīgais pieņemamais prasības atcelt tiesību aktu pamats būtu formālās izmeklēšanas procedūras neuzsākšana. Šāda veida procesuālais pārkāpums būtībā var tikt novērsts, uzsākot formālo procedūru. Tomēr prasītājai nebūtu tiesību celt prasību pret galīgo lēmumu.
- 43 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums to skar tieši un individuāli, ņemot vērā gan tās biedru tiesības celt prasību, gan tās sūdzības iesniedzējas lomu. Būtībā viens no *AGL* galvenajiem mērķiem — kas tostarp paredz veicināt otrreiz pārstrādāto minerālo materiālu un citu materiālu, kas varētu aizvietot ar nodokli apliekamos materiālus, izmantošanu — ir ietekmēt tirgus struktūru. Līdz ar to šim nodoklim, pēc prasītājas domām, ir negatīva ietekme uz visu prasītājas biedru, kas visi ražo ar *AGL* apliekamos materiālus, konkurences pozīciju. Savā replikas rakstā prasītāja kā piemēru ir aprakstījusi vairāku tās biedru konkurences situāciju.

- 44 Prasītāja piebilst, ka Komisijas veiktā nodalīšana attiecībā uz dažādo prasības pamatu pieņemamību ir mākslīga. Prasītāja uzskata — ja prasītājs pierāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, tas nepārprotami liecina, ka Komisija bija saskārusies ar grūtībām, kā rezultātā bija jāuzsāk formālā izmeklēšanas procedūra.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 45 Saskaņā ar judikatūru citas personas, kas nav lēmuma adresāti, var uzskatīt par individuāli skartām tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē dažu tām specifisku īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197., 223. lpp.; iepriekš minētie spriedumi lietā *Cook*/Komisija, 20. punkts; lietā *Matra*/Komisija, 14. punkts, un, visbeidzot, spriedums lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 33. punkts).

- 46 Šajā gadījumā ar prasītājas izvirzīto apstākli, saskaņā ar kuru tā ir iesniegusi Komisijā sūdzību attiecībā uz *AGL* un paudusi vēlmi iesaistīties procesā ieinteresētās puses statusā EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, nepietiek, lai piešķirtu tai tiesības celt prasību pret apstrīdēto lēmumu par formālās izmeklēšanas procedūras neuzsākšanu. It īpaši fakts, ka prasītājas sūdzības, tāpat kā pirmās trešo uzņēmumu iesniegtās sūdzības rezultātā Komisija apstrīdētājā lēmumā uzsāka *AGL* piemērošanas jomas pārbaudi, neļauj pielīdzināt prasītāju sarunu partnerim, kura stāvokli būtu ietekmējis šis lēmums (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 56. un 57. punkts).

- 47 Prasītāja savukārt pamatoti atgādina, ka ir pieņemama prasība, ko cēlusi apvienība, kas darbojas viena vai vairāku savu biedru vārdā, kuri paši būtu varējuši celt prasību, kas būtu pieņemama (Pirmās instances tiesas 1995. gada 6. jūlija spriedums apvienotajās lietās no T-447/93 līdz T-449/93 *AITEC u.c./Komisija, Recueil*, II-1971. lpp., 60. punkts, un 1996. gada 22. oktobra spriedums lietā T-266/94 *Skibsværftsforeningen u.c./Komisija, Recueil*, II-1399. lpp., 50. punkts).
- 48 Līdz ar to Pirmās instances tiesai ir jāpārbauda, vai šajā gadījumā prasītājas biedri vai vismaz daži no tiem var tikt uzskatīti par individuāli skartiem ar apstrīdēto lēmumu.
- 49 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka EKL 88. pantā paredzētās valsts atbalsta kontroles procedūras ietvaros ir jānošķir, no vienas puses, ar šī panta 3. punktu ieviestā atbalsta iepriekšējas izskatīšanas stadija, kuras mērķis ir vienīgi ļaut Komisijai formulēt tās sākotnējo nostāju par attiecīgā atbalsta daļēju vai pilnīgu saderīgumu, un, no otras puses, šī paša panta 2. punktā paredzētā izmeklēšanas stadija. Tikai šis pēdējās minētās stadijas, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas apstākļiem, ietvaros EK līgums paredz Komisijas pienākumu informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savas piezīmes (iepriekš minētie Tiesas spriedumi lietā *Cook/Komisija*, 22. punkts; lietā *Matra/Komisija*, 16. punkts; 1998. gada 2. aprīļa spriedums lietā C-367/95 P *Komisija/Sytraval* un *Brink's France, Recueil*, I-1719. lpp., 38. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 34. punkts).
- 50 Gadījumā, ja, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, Komisija ar lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz šī paša panta 3. punktu, atzīst, ka atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu, šī panta 2. punktā paredzēto procesuālo garantiju saņēmēji var panākt to ievērošanu tikai tad, ja tie var apstrīdēt šo lēmumu Kopienu tiesā (iepriekš minētie spriedumi lietā *Cook/Komisija*, 23. punkts; *Matra/Komisija*, 17. punkts, un *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 40. punkts).

- 51 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, Kopienu tiesa atzīst par pieņemamu prasību, kuras mērķis ir atcelt lēmumu, kas balstīts uz EKL 88. panta 3. punktu un ko cēlusi ieinteresētā puse EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, ja šīs prasības iesniedzējs, ceļot šo prasību, vēlas nodrošināt procesuālās tiesības, ko tam piešķir šis pēdējais minētais noteikums (iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 35. punkts).
- 52 Ieinteresētās puses EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, kuras tādējādi saskaņā ar EKL 230. panta ceturto daļu var celt prasību par tiesību akta atcelšanu, ir personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, t.i., it īpaši tie uzņēmumi, kas ir šī atbalsta saņēmēju konkurenti, un arodapvienības (iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 41. punkts).
- 53 Savukārt, ja prasītājs apstrīd atbalsta izvērtējuma lēmuma pamatojumu kā tādu, tikai ar to vien, ka prasītāju var uzskatīt par ieinteresēto pusi EKL 88. panta 2. punkta izpratnē, nepietiek, lai atzītu prasību par pieņemamu. Prasītājam tādēļ ir jāpierāda, ka viņam ir īpašs statuss tādas judikatūras izpratnē, kas balstīta uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Plaumann/Komisija*. Tas it īpaši tā ir gadījumā, ja atbalsts, uz kuru attiecas attiecīgais lēmums, būtiski ietekmē prasītāja pozīciju tirgū (iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, 37. punkts).
- 54 Ar izskatāmo prasību prasītāja ne tikai apstrīd Komisijas atteikumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, bet apstrīd arī apstrīdētā lēmuma pamatotību. Līdz ar to ir jāpārbauda, vai tā ir atbilstoši norādījusi iemeslus, kādēļ *AGL* var būtiski ietekmēt vismaz viena tās biedra pozīciju minerālo materiālu tirgū.

- 55 Šajā gadījumā attiecībā uz, pirmkārt, *AGL* materiālās piemērošanas jomas noteikšanu no apstrīdētā lēmuma (12. un 13. apsvērums) skaidri izriet, ka šī nodokļa mērķis ir pārvietot pieprasījuma pēc neapstrādātiem minerālajiem materiāliem daļu uz citiem produktiem, kas ir atbrīvoti no nodokļa, lai veicinātu to kā minerālo materiālu izmantošanu un samazinātu neapstrādāto minerālo materiālu ieguvu. Saskaņā ar Lielbritānijas iestāžu prognozēm, kas minētas apstrīdētajā lēmumā un kas nav tikušas apstrīdētas, šis nodoklis ļaus samazināt pieprasījumu pēc neapstrādātiem minerālajiem materiāliem vidēji par 8–9 % gadā.
- 56 Tā kā *AGL* mērķis ir vispārīgi izmainīt tirgus sadalījumu starp neapstrādātiem minerālajiem materiāliem, kas ir pakļauti šim nodoklim, un alternatīvajiem produktiem, kas ir atbrīvoti no nodokļa, vēl ir jāpārbauda, vai tas var faktiski izmainīt atsevišķu prasītājas biedru konkurences situāciju.
- 57 Šajā sakarā pretēji Komisijas apgalvojumiem replikas rakstā sniegtie prasītājas precizējumi attiecībā uz atsevišķu tās biedru situāciju nevar tikt uzskatīti par novēlotiem saskaņā ar Reglamenta 48. panta 1. punktu. Tie būtībā ir diskusijas starp lietas dalībniekiem turpinājums. Tie tikai, atbildot uz Komisijas argumentiem par nepieņemamību, papildina prasības pieteikumā norādītos argumentus, saskaņā ar kuriem *AGL* ir negatīva ietekme uz to uzņēmumu — piemēram, prasītājas biedru, — konkurences pozīciju, kas tirgo ar nodokli apliekamos materiālus. Katrā ziņā, tā kā prasības pieņemamības nosacījumus jebkurā laikā var izskatīt pēc Kapienu tiesas ierosmes, nekas neaizliedz tai ņemt vērā replikas rakstā sniegto papildu informāciju.
- 58 Saskaņā ar šo replikas rakstā ietverto papildu informāciju, kuras precizitāti nav apstrīdējusi nedz Komisija, nedz persona, kas iestājusies lietā, atsevišķi prasītājas

biedri, tostarp *Torrington Stone, Sherburn Stone Co. Ltd* un *Cloburn Quarry*, atrodas tiešās konkurences attiecībās ar materiālu, kas ir atbrīvoti no nodokļa, ražotājiem, kuri ir kļuvuši konkurētspējīgi, pateicoties *AGL* ieviešanai.

- 59 Prasītāja it īpaši ir norādījusi, ka *Torrington Stone*, kas apsaimnieko karjeru Devonā [*Devon*], ražo nesadalītus būvniecības akmeņus un pārklājumam izmantojamus akmeņus, kas tiek tirgoti vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*, kā arī sadalītus būvniecības akmeņus, kas tiek tirgoti vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*. Šie produkti veido no 3 līdz 5 % no iegūtā ieža. Atlikušos 95 % veido atvasinātie produkti vai blakusprodukti, kas šajā gadījumā ir parastās pildvielas (kas tiek tirgotas vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*) un sadrupinātās pildvielas (kas tiek tirgotas vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*). Tikai būvniecībā izmantojamais sadalītais akmens nav apliekams ar *AGL*. Pirms šī nodokļa ieviešanas pildvielas tika tirgotas 50 kilometru rādiusā. Pēc nodokļa ieviešanas tās šajā zonā savstarpēji konkurē ar atvasinātajiem materiāliem, kas tostarp nāk no kaolīna karjeriem, kas izvietoti vairāk nekā 80 kilometru attālumā un kas nav pakļauti *AGL*.
- 60 Runājot par *Sherburn Stone*, kas tostarp apsaimnieko Bārtonas [*Barton*] karjeru Jorkšīrā, prasītāja ir precizējusi, ka tajā tiek izgatavoti materiāli ar paaugstinātām tehniskajām specifikācijām un tie paredzēti augstas izturības betona ražošanai. Šie produkti, kas veido 50 % no iegūtajiem iežiem un kuru vidējā cena ir GBP [..] par tonnu *ex works*, ir pakļauti *AGL*. No atlikušajiem 50 % iegūto iežu *Sherburn Stone* ražo sabirzumus un māla pārpalikumus, kas ir izmantojami kā pildvielas un tiek tirgoti vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*. Kopš *AGL* ieviešanas šo atvasināto produktu pārdošana ir kļuvusi arvien sarežģītāka un to krājumi ir kļuvuši nepārvaldāmi.
- 61 Attiecībā uz *Cloburn Quarry*, kas apsaimnieko karjeru Skotijā, prasītāja ir paskaidrojusi, ka tā produkcija bija orientēta uz augstākas izturības minerālajiem

materiāliem, kam ir pieņemamas augstākas transportēšanas izmaksas. Visi tā produkti ir pakļauti AGL. Sarkanie oļi un granīts ar paaugstinātām tehniskajām specifikācijām, ko ražo šis uzņēmums un kas tostarp tiek izmantoti kā balasts vai nu augstas izturības betonā, vai kopā ar asfaltu, tiek tirgoti vidēji par GBP [..] par tonnu *ex works*, un tie nekonkurē ar materiāliem, kas nav apliekami ar nodokli un kas atvasinātā veidā tiek iegūti, ražojot kaolinu vai šiferi. Savukārt 25 % no atvasinātajiem produktiem, kas tiek iegūti *Cloburn Quarry* karjerā un kas galvenokārt sastāv no sabirzumiem, kas tiek tirgoti par vidējo cenu GBP [..] par tonnu *ex works*, lai tiktu izmantoti kā pildvielas, konkurē ar materiāliem, kas netiek aplikti ar nodokli.

62 Šajā kontekstā Komisijas izvirzītais apstākļis, kura mērķis ir pierādīt, ka nepastāv minēto uzņēmumu konkurences stāvokļa aizskārums, un saskaņā ar kuru šo uzņēmumu darbības svarīgākā daļa no apgrozījuma viedokļa nav saistīta ar minerālajiem materiāliem un līdz ar to netiek aplikta ar nodokli, nav atbilstošs, jo šo uzņēmumu darbībai minerālo materiālu tirgū, salīdzinot ar to galveno darbību, nav tikai maznozīmīgs raksturs. Katrā ziņā no iepriekš minētajiem skaitļiem izriet, ka atvasināto produktu kā minerālo materiālu komerciāla izmantošana ir relatīvi nozīmīga attiecīgo uzņēmumu darbības daļa.

63 Ņemot vērā dažādos prasītājas iepriekš minētos faktorus, ir jāatzīst, ka prasītāja ir pierādījusi, ka strīdīgais valsts pasākums ne tikai varēja ietekmēt noteiktu tās biedru konkurences stāvokli, kuriem ir tiesības apstrīdēt Komisijas lēmumu par formālās izmeklēšanas procedūras neuzsākšanu, bet arī ka šim aizskārumam ir būtisks raksturs.

64 No tā izriet, ka Komisijas attiecībā pret šo prasību izvirzītais iebildums par nepieņemamību tiktāl, ciktāl tā mērķis ir apstiprināt apstrīdētajā lēmumā ietverto AGL materiālās piemērošanas jomas definīciju, ir noraidāms.

- 65 Turpinājumā, runājot par eksporta atbrīvojumu no nodokļa, prasītāja norāda, ka šim atbrīvojumam, pretēji to nozīmīgākajiem konkurentiem Apvienotās Karalistes tirgū, ir negatīva ietekme arī uz to tās biedru konkurences pozīciju, kuri eksportē ļoti maz vai pat nemaz. Būtībā eksporta atbrīvojums no nodokļa tās konkurentiem un it īpaši Glensandas [*Glensanda*] karjera apsaimniekotājam, no kura nāk vairāk nekā 90 % eksportēto minerālo materiālu, piešķir priekšrocību neciest zaudējumus, kas būtu pievienojami tā Apvienotajā Karalistē tirgoto produktu cenai. Prasītājas biedri savukārt ir spiesti pārdot to ar nodokli apliktos minerālos materiālus ar zaudējumiem un pārnest nodokļa smagumu uz visiem saviem produktiem.
- 66 Prasītājas iesniegtā papildu informācija, atbildot uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem, ļauj uzskatīt, ka eksporta atbrīvojums no nodokļa var būtiski ietekmēt vismaz viena prasītājas biedra konkurences pozīciju. Būtībā prasītāja norāda, to neapstrīd nedz Komisija, nedz persona, kas iestājusies lietā, ka granīta ar augstām tehniskajām specifikācijām tirgū un ko tostarp izmanto kā balastu dzelzceļiem (tiek aplikts ar *AGL*), *Cloburn Quarry* atrodas tiešās konkurences attiecībās ar Glensandas karjeru, kas tāpat kā *Cloburn Quarry* apsaimniekotais karjers atrodas Skotijā. Prasītāja savā replikā norāda, un to neapstrīd pārējie lietas dalībnieki, ka Glensandas karjers eksportē 50 % savas produkcijas. Prasītāja no tā pamatoti secina, ka zemām tehniskajām specifikācijām atbilstošo materiālu eksporta atbrīvojums no nodokļa tādējādi piešķir šo karjeru apsaimniekojošajam uzņēmumam konkurences priekšrocību minerālo materiālu ar augstām tehniskajām specifikācijām tirgū Skotijā tiktāl, ciktāl — pretēji *Cloburn Quarry*, kurš savus minerālos materiālus ar zemām tehniskajām specifikācijām Apvienotajā Karalistē tirgo ar zaudējumiem un šos zaudējumus atgūst no materiālu ar augstām tehniskām specifikācijām cenas, — kopējā *AGL* summa, kas Glensandas karjeram ir jāpiemēro tā klientiem valsts iekšējā tirgū, ir proporcionāli samazināta par pusi attiecībā pret summu, ko piemēro konkurents, kas neveic eksportu.
- 67 No tā izriet, ka Komisijas attiecībā pret šo prasību izvirzītais iebildums par nepieņemamību daļā, kurā tā mērķis ir apstiprināt apstrīdētajā lēmumā ietvertu eksporta atbrīvojumu no nodokļa, tāpat ir noraidāms.

- 68 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, tāpat ir noraidāma Komisijas pakārtotā tēze, saskaņā ar kuru tādas prasības ietvaros, kuras mērķis ir atcelt Komisijas lēmumu par iebildumu necelšanu, kas iepriekšējās izskatīšanas stadijas noslēgumā pieņemts saistībā ar kādu valsts pasākumu, ir pieņemams tikai prasības pamats par pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu. Šajā gadījumā, ņemot vērā būtisko ietekmi uz dažu prasītājas biedru stāvokli tirgū, prasītāja var izvirzīt jebkuru no EKL 230. panta otrajā daļā minētajiem prettiesiskuma pamatiem (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Komisija/Aktions-gemeinschaft Recht und Eigentum*, 37. punkts).
- 69 Līdz ar to prasība ir atzīstama par pieņemamu kopumā.

Par lietas būtību

- 70 Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda, pirmkārt, uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu, otrkārt, uz pamatojuma neesamību, treškārt, uz Komisijas pieļauto tās pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu, un, ceturtkārt, uz minētās iestādes pienākumu iepriekšējās izskatīšanas laikā neievērošanu. Pirmās instances tiesa uzskata, ka pirmie divi prasības pamati ir izskatāmi kopā.

Par prasības pamatiem attiecībā uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un pamatojuma neesamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 71 Prasītāja vispirms atgādina, ka nosacījums par atbalsta selektīvo raksturu ir izpildīts, ja nodokļu sistēma pakļauj saimnieciskās darbības subjektus, kas, ņemot vērā ar šo

sistēmu sasniedzamos mērķus, atrodas salīdzināmā situācijā, atšķirīgai attieksmei, ko nepamato nodokļu sistēmas raksturs vai vispārējā uzbūve (Tiesas 2001. gada 8. novembra spriedums lietā *C-143/99 Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, Recueil*, I-8365. lpp., 41. un 42. punkts).

72 It īpaši iepriekš minētajā spriedumā lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* Tiesa ir nolēmusi, ka atbrīvojums no dabas resursu nodokļa par enerģijas patēriņu uzņēmumiem, kuru patēriņš pārsniedz noteiktus robežlīmeņus, ietver valsts atbalsta elementus, jo šis atbrīvojums no nodokļa tika piešķirts tikai preces ražojošajiem uzņēmumiem. Prasītāja šajā sakarā norāda, ka *Adria-Wien Pipeline* bija pakalpojumu sniedzoša sabiedrība, kas neatradās konkurences attiecībās ar uzņēmumiem, kuri saņēma atbrīvojumu no nodokļa.

73 Šajā gadījumā *AGL* kvalificēšana par izņēmuma rakstura nodokļu maksājumu, nevis par izņēmuma rakstura nodokļu priekšrocību būtu tikai formāla un nemainītu vērtējumu. Šajā sakarā Komisijas argumentācija, kas pamatota ar *AGL* sektorālo piemērošanu, ir ļoti tuva analīzei, ko savos secinājumos iepriekš minētajā lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke (Recueil*, I-8369. lpp.) ir paudis ģenerāladvokāts Mišo [*Mischo*]. Tiesa savā spriedumā noraidīja ģenerāladvokāta viedokli, ka attiecīgajai nodokļu sistēmai nav selektīva rakstura, jo, pirmkārt, neaplikšana ar nodokli nav izņēmums no parastās kārtības, otrkārt, atšķirīgā attieksme attiecās uz dažādām nozarēm un, treškārt, nodokļa piemērošanas joma bija pamatota ar objektīviem kritērijiem.

74 Prasītāja uzskata, ka Komisija šajā gadījumā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nolēmjot, ka *AGL* materiālās un ģeogrāfiskās piemērošanas jomas noteikšana ir pamatota ar šīs nodokļu sistēmas loģiku un raksturu, kā rezultātā *AGL* nav uzskatāms par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

- 75 Vispirms, attiecībā uz atšķirību starp materiāliem, kas tiek aplikti ar nodokli un materiāliem, kas ir atbrīvoti no nodokļa maksājuma, prasītāja kritizē Komisiju par to, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav objektīvi definējusi attiecīgo neapstrādāto minerālo materiālu tirgu.
- 76 Turpinājumā prasītāja balstās galvenokārt uz atšķirību starp neapstrādātajiem materiāliem, kas ir primārais materiāls un galvenais produkts, kas tiek iegūts karjerā, un sekundārajiem materiāliem, kas ir blakusprodukts ar zemu vērtību un kas nenovēršami rodas primārā materiāla ieguves rezultātā.
- 77 Prasītāja uzskata, ka attiecīgās nodokļu sistēmas loģika paredzēja, ka *AGL* tiek piemērots primārajiem materiāliem, kas tiek izmantoti kā minerālie materiāli, ko var aizstāt ar alternatīviem produktiem (sekundārie produkti no karjeriem vai raktuvēm, otrreiz pārstrādātie vai citi alternatīvie materiāli). Savukārt primārie materiāli, ko nevar aizstāt, kā arī sekundārie materiāli, kas rodas šo primāro materiālu ieguves laikā, ir jāatbrīvo no nodokļa. Būtībā šo pēdējo divu materiālu kategoriju aplikšana ar nodokli, nepastāvot primāros materiālus aizvietot spējīgiem produktiem, nevar novirzīt pieprasījumu uz videi mazāk kaitīgiem alternatīviem materiāliem.
- 78 Prasītāja atzīst, ka likumā — kurā ir ietverts ar nodokli aplikamo materiālu un no nodokļa atbrīvoto materiālu saraksts — nav lietoti termini “primārie” un “sekundārie” materiāli un ka iepriekš minētās definīcijas nav vienīgās iespējamās. Prasītāja tomēr kritizē Komisiju par to, ka tā ir lietojusi šos terminus apstrīdētajā lēmumā, tos nedefinējot, tādējādi izraisot sajukumu.
- 79 Komisija apstrīdētajā lēmumā (29. apsvēruma) turklāt esot kļūdaini norādījusi, ka “*AGL* nav piemērojams minerālajiem materiāliem, kas iegūti kā citu procesu

blakusprodukti vai atkritumi (sekundārie minerālie materiāli)”. Tomēr daži sekundāro minerālo materiālu veidi (tādi kā produkti, kas iegūti no kaļķakmens, kurš iegūts, lai izgatavotu kaļķi vai cementu, vai produkti, kas atvasināti no silīcija smilts ieguves un kas tiek izmantota stikla izgatavošanā) tiek aplikti ar nodokli. Iepriekš minētais apgalvojums tādēļ atspoguļojot acimredzami kļūdainu Komisijas veikto *AGL* rakstura novērtējumu. Turklāt apstrīdētais lēmums ir pamatots ar *AGL* izvērtējumu tajā redakcijā, kas bija noteikta ar likumu.

80 Papildus tam, runājot par *AGL* mērķiem, Komisija apstrīdētajā lēmumā, tāpat kā persona, kas iestājusies lietā, ir atsaukusies vienīgi uz vides apsvērumiem, kas saistīti ar materiālu, kuri tiek izmantoti kā minerālie materiāli, iegūvi.

81 Tomēr pretēji Komisijas apgalvojumam nodokļa piemērošanas jomas definīcija neatspoguļo sasniedzamo mērķi un tās nolūks būtībā ir internalizēt ar minerālo materiālu ražošanu saistītās vides izmaksas un veicināt otrreiz pārstrādāto vai citu alternatīvo produktu izmantošanu, lai samazinātu ieguves negatīvās sekas uz vidi. Ņemot vērā šo aspektu, ar likumu būtībā ir ieviesta atšķirīga attieksme attiecībā uz līdzīgām situācijām.

82 Pirmkārt, nozīmīga primāro produktu grupa — tostarp māls, šiferis, kaolīns, keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls un slānekļis —, kā arī to sekundārie produkti, nav aplikami ar *AGL*. Šo produktu ieguvei karjeros ir tāda pati ietekme uz vidi kā tādu ar nodokli aplikamo produktu kā kaļķakmens vai granīts ieguves ietekmei. Daži no šiem primārajiem produktiem, kā keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls, kas tiek izmantots flīžu ražošanai, vai slānekļis, kas tiek izmantots ķieģeļu ražošanai, var tikt aizstāti ar materiāliem, kas iegūti karjeros, kuri izvietoti zonās, kurās vide nav tik trausla, vai ar sekundārajiem materiāliem, lai izgatavotu cita veida flīzes un betona blokus, kas aizstāj ķieģeļus.

- 83 Papildus tam tādi materiāli kā zemas kvalitātes slāneklis un šiferis, kā arī māls, kaolīns un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls, kas lielā daudzumā tiek iegūti Apvienotās Karalistes karjeros un kas, būdami primārie materiāli, tiek izmantoti kā minerālie materiāli, ir atbrīvoti no nodokļa, lai gan tie var tikt aizstāti ar alternatīviem produktiem. Šajā sakarā prasītāja nepiekrīt Komisijas un personas, kas iestājusies lietā, argumentācijai, saskaņā ar kuru šie materiāli ir atbrīvoti no nodokļa, jo tie nav uzskatāmi par minerālajiem materiāliem. Prasītāja precizē, ka termins “minerālie materiāli” attiecas uz materiāla izmantošanas galamērķi un nevis uz īpašu materiālu grupu. Iepriekš minētie materiāli, kas ir atbrīvoti no nodokļa, Apvienotajā Karalistē pagātnē ir tikuši maz izmantoti kā minerālie materiāli, tostarp sakarā ar to transportēšanas izmaksām. Tomēr to atbrīvojums no nodokļa veicina šo primāro materiālu izmantošanu kā minerālos materiālus.
- 84 Līdz ar to šo materiālu izslēgšana no AGL piemērošanas jomas nav pamatota nedz ar AGL raksturu, nedz vispārējo sistēmu. Prasītāja šajā sakarā atsaucas uz iepriekš minēto spriedumu lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* (52. un 53. punkts) un Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedumu apvienotajās lietās T-269/99, T-271/99 un T-272/99 *Diputación Foral de Guipúzcoa u.c./Komisija* (*Recueil*, II-4217. lpp., 62. punkts).
- 85 Otrkārt, citi primārie materiāli, lai gan tos nevar aizstāt ar alternatīviem produktiem, arī ir pakļauti AGL. Prasītāja kā piemēru min sarkanos oļus, kas to īpašās krāsas dēļ tiek izmantoti kā gājēju un velosipēdistu celiņu pārklājums; minerālos materiālus ar augstām tehniskajām specifikācijām, piemēram, materiālus, kas tiek izmantoti autoceļu pārklājumiem, vai granītu ar augstām tehniskajām specifikācijām, kas tiek izmantots dzelzceļa sliežu balastam, un minerālos materiālus, kas tiek izmantoti betona ar zemu saraušanās spēju vai ar augstu noturību ražošanai. Šo dažādo materiālu tehnisko raksturīpašību dēļ praktiski nav iespējams tos aizvietot ar alternatīviem produktiem. Tā kā tie ir samērā dārgi materiāli, tie netiek izmantoti kā pildvielas.
- 86 Treškārt, AGL tiek piemērots nozīmīgai primāro materiālu, kas paši ir atbrīvoti no nodokļa, sekundāro produktu grupai — tādiem kā kaļķakmens, kas tiek izmantots

cementa un kaļķa ražošanai, sadalītiem akmeņiem un tādiem materiāliem kā silīcija smiltis vai kaļķakmens, kas paredzēti noteiktai rūpnieciskai izmantošanai (piemēram, stikla ražošanai). Šie primārie materiāli nevar tikt aizstāti ar alternatīviem produktiem.

87 Šis pretrunas, ņemot vērā Komisijas izvirzīto nodokļu sistēmas loģiku un raksturu, liecina, ka *AGL* piemērošanas joma patiesībā atspoguļo vēlmi atbrīvot no nodokļa noteiktas nozares, lai aizsargātu to konkurētspēju. To apstiprina vairāki Apvienotās Karalistes paziņojumi, tostarp minerālo materiālu aplikšanas ar nodokli tiesiskā regulējuma ietekmes novērtējums, kas pievienots prasības pieteikumam un kurā ir uzsvērts, ka “daži no materiāliem, [kas atbrīvoti no nodokļa], ir nozīmīgas to produktu, kas tiek tirgoti starptautiskā līmenī, sastāvdaļas, kuru ražotāji no Apvienotās Karalistes tiktu nostādīti neizdevīgākā konkurences stāvoklī salīdzinājumā ar importētājiem, kā arī eksportētājiem”, kā arī pētījums par dabas resursu nodokļiem Eiropas Savienībā, kas tāpat ir pievienots prasības pieteikumam.

88 Otrkārt, prasītāja norāda, ka minerālo materiālu eksporta atbrīvojums no nodokļa tāpat ir pretrunā vides mērķiem, ko it kā paredzēts sasniegt ar *AGL*. Šī atbrīvojuma no nodokļa mērķis, pēc prasītājas domām, ir vienīgi saglabāt Lielbritānijas ražotāju konkurētspēju eksporta tirgos. Tomēr dabas resursu nodokļu jautājumā princips “piesārņotājs maksā” ir nozīmīgs kritērijs, izvērtējot atbalsta pastāvēšanu (ģenerāladvokāta Džeikobsa [*Jacobs*] secinājumi, kas sniegti saistībā ar Tiesas 2003. gada 20. novembra spriedumu lietā *C-126/01 GEMO, Recueil*, I-13769. lpp., I-13772. lpp.). Šajā sakarā prasītāja nepiekrīt Komisijas iebildumu rakstā norādītajam pamatojumam, saskaņā ar kuru *AGL* ir netiešs patēriņa nodoklis. Šis pamatojums nav iekļauts apstrīdētajā lēmumā un turklāt ir kļūdainš. Papildus tam tas nepamato eksporta atbrīvojumu no nodokļa, kā to pierāda, piemēram, Zviedrijā ieviestais nodoklis par minerālajiem materiāliem, kuru eksports nav atbrīvots no nodokļa. Tā kā nodokļu par minerālajiem materiāliem mērķis ir sniegt atbildi uz vides problēmjautājumiem saistībā ar ražošanu, parasti nebūtu jāpastāv nodokļu dubultas uzlikšanas riskam. Runājot par apstrīdētā lēmuma pamatojumu, kas balstīts uz to, ka

Apvienotās Karalistes iestādes neveic eksportēto minerālo materiālu galīgās izmantošanas kontroli, tas esot kļūdaini. Būtībā būtu jānodala minerālie materiāli, kas paredzēti izmantošanai procesos, kas ir atbrīvoti no nodokļa, no minerālajiem materiāliem, kas ir apliekami ar nodokli, ņemot vērā to ķīmiskās īpašības.

- 89 Nobeigumā prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums. Komisijai esot vajadzējis formulēt nostāju par iepriekš minēto atšķirīgo attieksmi, kas nav saderīga ar mērķiem, kurus paredzēts sasniegt ar *AGL*, jo tā “nav acimredzami neatbilstoša, maznozīmīga vai nepārprotami otršķirīga” (iepriekš minētais spriedums lietā *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 64. punkts).
- 90 Komisija nepiekrīt šai argumentācijai. Tā apgalvo, ka sektorāla pasākuma gadījumā selektivitātes kritērijs ir izpildīts, ja šis pasākums piešķir izņēmuma rakstura priekšrocību (Tiesas 1999. gada 17. jūnija spriedums lietā *C-75/97* *Belģija/Komisija*, saukta par “*Maribel*” lietu, *Recueil*, I-3671. lpp., 32. un 33. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, 48. punkts). Savukārt tāda sistēma, kas ievieš izņēmuma rakstura maksājumu noteiktā nozarē, nevar tikt uzskatīta par valsts atbalstu. Būtībā tas nav drauds iekšējam tirgum, ko paredz aizsargāt ar valsts atbalstu saistītie tiesību noteikumi.
- 91 Izņēmuma rakstura nodokli līdz ar to nav ietverts nekāds valsts atbalsta elements, ar nosacījumu, kas tas ir piemērojams noteiktai nozarei vai ka ar to saistītie noteikumi ietilpst nodokļu sistēmas veidā vai vispārējā uzbūvē.
- 92 Šajā gadījumā *AGL* ir izņēmuma rakstura nodokļa maksājums, kas attiecas uz noteiktu un ierobežotu nozari — neapstrādātu minerālo materiālu saimnieciskās izmantošanas nozari. Tas nepiešķir nekādu selektīvu rakstura priekšrocību un līdz ar to nepiesaista investīcijas vai darba vietu radītājus Apvienotajai Karalistei, neizslēdz

no Lielbritānijas tirgus no citām dalībvalstīm nākušos minerālos materiālus un nesubsidē eksportu. Tādēļ *AGL* nav pakļauts EKL 87. panta 1. punkta noteikumiem, kas definē valsts atbalstu, bet gan tiem Līguma noteikumiem, kas piemērojami nodokļu jautājumiem. Iepriekš minētais spriedums lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, uz kuru atsaucas prasītāja, šajā gadījumā tādējādi nav būtisks.

- 93 Attiecībā uz likuma grozījumu, kas izdarīts pēc attiecīgās atbalsta sistēmas projekta paziņojuma, uz ko norāda prasītāja, Komisija precizē, ka tā pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas par likuma grozījuma projektu ir tikusi informēta rakstveidā un vēlāk mutvārdos.
- 94 *AGL* neietver nekādu atbalsta elementu tiktāl, ciktāl minētie izņēmumi attiecībā uz no nodokļa atbrīvotajiem materiāliem, pēc Komisijas domām, ietilpst sistēmas raksturā vai vispārējā uzbūvē.
- 95 Pirmkārt, Komisija nepiekrīt prasītājas minētajām pretrunām attiecībā uz *AGL* piemērošanas jomu. Komisija norāda, ka *AGL* esot piemērojams vienīgi neapstrādātiem minerālajiem materiāliem.
- 96 Papildus tam noteikti materiāli, kas ir izmantojami kā minerālie materiāli, tostarp sakarā ar to zemāko cenu, saņem atbrīvojumu no nodokļa, kas ir raksturīgs sistēmas raksturam un vispārējai uzbūvei tiktāl, ciktāl šie materiāli var aizstāt neapstrādātos minerālos materiālus.

- 97 Savukārt kaļķakmens vai smiltis, kas, būdami no pirmās ieguves atvasināti produkti, tiek izmantoti kā minerālie materiāli, var tikt aizstāti ar otrreiz pārstrādātajiem minerālajiem materiāliem vai citiem alternatīviem materiāliem, kas pamato to aplikšanu ar *AGL*. Turklāt to aplikšana ar nodokli atspoguļo arī vēlmi ņemt vērā ar to ieguvi saistītās vides izmaksas.
- 98 Tiktāl, ciktāl noteiktu materiālu atbrīvošana no nodokļa, pēc Komisijas domām, ir pamatojama ar nodokļu sistēmas raksturu vai vispārējo uzbūvi, prasītājas izvirzītais apstāklis par to, ka šie materiāli atrodas konkurences attiecībās ar minerālajiem materiāliem, kas tiek aplikti ar nodokli, neļauj secināt, ka tas ietver valsts atbalsta elementus.
- 99 Otrkārt, arī eksporta atbrīvojums no nodokļa atbilstot *AGL* loģikai.
- 100 Visbeidzot, apstrīdētais lēmums esot pietiekami pamatots.
- 101 Persona, kas iestājusies lietā, piekrit Komisijas apsvērumiem. Tā norāda, ka *AGL* tika ieviests, lai nodrošinātu, ka neapstrādāto minerālo materiālu ieguves ietekmi uz vidi atspoguļo cena. Šī nodokļa prioritārais mērķis esot veicināt tādu alternatīvo produktu kā otrreiz pārstrādātie minerālie materiāli vai citi neapstrādātos minerālos materiālus aizstāt spējīgie materiāli izmantošanu, kā arī veicināt alternatīvo produktu attīstību. Pakārtots mērķis esot Apvienotās Karalistes konkurētspējas saglabāšana, aplikot ar nodokli ievestos produktus un atbrīvojot no tā eksportu.

102 *AGL* struktūra un piemērošanas joma esot saderīgas ar nodokļu sistēmas vispārējo uzbūvi vai raksturu, kā to savā iepriekš minētajā 2002. gada 19. aprīļa spriedumā esot apstiprinājusi *High Court of Justice*. Būtībā saskaņā ar tā mērķiem nodoklis ir piemērojams visiem neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem. Tas neesot piemērojams nedz materiāliem, kas netiek izmantoti kā minerālie materiāli, nedz arī atkritumiem, kas radušies no citiem pārstrādes procesiem.

103 It īpaši kaolīns un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls neesot aplikti ar *AGL*, jo tie nav minerālie materiāli. Arī to gruveši, atkritumi vai citi blakusprodukti esot atbrīvoti no nodokļa, lai veicinātu to izmantošanu kā alternatīvu neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem. Šiferis, ogles, lignīts un slānekļis neesot neapstrādāti minerālie materiāli, kas tiek izmantoti kā tādi. To atkritumi sastāvot no tā paša materiāla, un tādēļ arī tie esot atbrīvoti no nodokļa. Runājot par kaļķakmeni, tas ir aplikts ar nodokli, jo ietilpst neapstrādāto minerālo materiālu kategorijā. Tā blakusprodukti, kas no mineraloģijas viedokļa ir identiski, arī tiek aplikti ar nodokli. Vienīgi kaļķakmens, kas tiek izmantots kaļķa vai cementa ražošanas procesā, ir atbrīvots no nodokļa.

Pirmās instances tiesas vērtējums

104 Šajā gadījumā strīds ir par selektivitātes kritērija piemērošanu, ko Komisija veikusi apstrīdētajā lēmumā, atsakoties kvalificēt nodokli par valsts atbalstu, pamatojoties uz to, ka "*AGL* piemērošanas joma ir pamatota ar nodokļu sistēmas loģiku un raksturu" (43. apsvēruma).

105 Jāatceras, ka, lai kādu pasākumu atzītu par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tam tostarp ir jābūt tādām, kas piešķir selektīvu priekšrocību par labu tikai

konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētām darbības nozarēm. Šis pants būtībā attiecas uz atbalstu, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumu, “dotot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai”.

106 Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka EKL 87. panta 1. punktā nav paredzēts nodalījums atkarībā no pasākuma, ar kuru tiek samazināti uzņēmuma parasti veicamie maksājumi, iemesliem vai mērķiem, bet šis pasākums tiek definēts, ņemot vērā tā ietekmi. No tā izriet, ka nedz nodokļa raksturs, nedz ekonomiskais vai sociālais mērķis, nedz arī vides aizsardzības vai personu drošības mērķi, ko, iespējams, paredzēts sasniegt ar šo pasākumu, nav pietiekami, lai to uzreiz izslēgtu no iepriekš minētā panta piemērošanas [attiecībā uz selektīvu atbrīvojumu no sociāla rakstura maksājumiem skat. Tiesas 1974. gada 2. jūlija spriedumu lietā 173/73 Itālija/Komisija, *Recueil*, 709. lpp., 27. un 28. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Maribel*, 25. punkts; attiecībā uz selektīvu procentu likmju sistēmu, kas piešķirta maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU), lai atjaunotu rūpniecisko transportlīdzekļu parku, vēloties aizsargāt vidi un uzlabot ceļu satiksmes drošību, skat. Tiesas 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā C-409/00 Spānija/Komisija, *Recueil*, I-1487. lpp., 46. punkts, un Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. septembra spriedumu lietā T-55/99 *CETM/Komisija*, *Recueil*, II-3207. lpp., 53. punkts].

107 Pārbaudot kāda pasākuma selektīvo raksturu, Kopienu tiesa pārbauda, vai Komisija ir pamatoti uzskatījusi, ka uzņēmumu diferencēšana priekšrocību vai maksājumu jomā, kas ieviesta ar attiecīgo pasākumu, ir saistīta ar vispārpiemērojamās sistēmas raksturu vai vispārējo uzbūvi. Ja šī diferencēšana ir pamatota ar citiem mērķiem nekā tie, ko paredzēts sasniegt ar vispārējo sistēmu, attiecīgais pasākums principā tiek uzskatīts par tādu, kas izpilda EKL 87. panta 1. punktā paredzēto selektivitātes nosacījumu (šajā sakarā skat. iepriekš minētos spriedumus lietā Itālija/Komisija, 33. punkts; lietā *Maribel*, 33. un 39. punkts, un lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wiietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, 49. punkts). Pienākums iesniegt pietiekamus pierādījumus ir prasītājam (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Spānija/Komisija, 53. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 6. marta spriedumu apvienotajās lietās T-127/99, T-129/99 un T-148/99 *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija*, *Recueil*, II-1275. lpp.).

108 Šo judikatūru Komisija turklāt ir pārņēmusi arī savā 1998. gada 10. decembra Paziņojumā par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu pasākumiem, kas saistīti ar tiešajiem nodokļiem uzņēmējdarbībai (OV C 384, 3. lpp.).

109 Šajā gadījumā ir jāpārbauda, vai attiecīgajam nodoklim, ņemot vērā tā raksturu un īpašības, ir selektīvs raksturs saskaņā ar iepriekš minētajā judikatūrā paredzētajiem kritērijiem. Lai pierādītu, ka šie kritēriji ir izpildīti, prasītāja atsauca uz pretrunām attiecībā pret vides mērķiem, kas izvirzīti, pirmkārt, saistībā ar *AGL* materiālās piemērošanas jomas noteikšanu un, otrkārt, saistībā ar eksporta atbrīvojumu no nodokļa.

— *AGL* materiālās piemērošanas joma

110 Vispirms ir jāizskata prasītājas iebildums, saskaņā ar kuru Komisija — aprobežojoties tikai ar atsaukšanos uz likumā paredzētajiem ar nodokli apliekamajiem materiāliem — patiesībā ir pamatojusies uz nepareizu *AGL* materiālās piemērošanas jomas definīciju, tādējādi apstrīdētajā lēmumā acimredzami kļūdaini novērtējot šī nodokļa raksturu.

111 Pirmkārt, prasītāja nenorāda nekādu nopietnu pamatu, kas ļautu uzskatīt, ka apstrīdētais lēmums pamatots ar *AGL* pārbaudi tajā redakcijā, kas tika ieviesta ar likuma sākotnējo redakciju. Kaut arī ir taisnība, ka laikā, kad ar 2001. gada 20. decembra vēstuli tika paziņots par *AGL*, attiecīgie likuma noteikumi, ar kuriem tika ieviests šis nodoklis, vēl nebija grozīti, tomēr ir jākonstatē, ka vēstulē, ar kuru tika paziņots par šo pasākumu, Komisija tika skaidri informēta, ka ar *Finance Act 2002* tiks izdarīti grozījumi un ka grozījumu projekts, kurš atbilstoši šai vēstulē paustajam būs *Finance Act 2002* sastāvdaļa, vēl nav izstrādāts. Turklāt apstrīdētais lēmums, kā arī atsevišķi lietas dokumenti apstiprina, ka Komisija gala rezultātā ir ņēmusi vērā šos grozījumus, pieņemot apstrīdēto lēmumu, it īpaši daļā, kur ar tiem ieviests atbrīvojums no nodokļa tiem atkritumiem, kas rodas no ogļu, lignīta, šifera

vai kaļķa ieguves, kā arī no likuma 18. panta 3. punktā uzskaitītajām vielām. Būtībā Apvienotās Karalistes iestādes savā 2002. gada 19. februāra vēstulē Komisijai, atbildot uz šīs iestādes jautājumu, ir paskaidrojušas, ka noteiktu šo materiālu atbrīvošanas no nodokļa mērķis ir atļaut izmantot tos kā materiālus, kas ir spējīgi aizstāt neapstrādātos minerālos materiālus. No apstrīdētā lēmuma (īpaši no 11. un 29. apsvēruma) turklāt izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā šo atkritumu atbrīvojumu no nodokļa.

- 112 Otrkārt, ir noraidāms arī prasītājas apgalvojums, saskaņā ar kuru it īpaši no apstrīdētā lēmuma 29. apsvēruma izriet, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, uzskatot, ka visi atvasinātie produkti vai atkritumi, kas radušies no ieža, smilts vai grants ieguves, ir atbrīvoti no nodokļa. Strīdīgā 29. apsvēruma — kurā paredzēts, ka *AGL* "netiks piemērots minerālajiem materiāliem, kas iegūti kā citu procesu blakusprodukti vai atkritumi (sekundārie minerālie materiāli)", — redakcijas interpretācija, kuru piedāvā prasītāja, būtībā balstīta uz tādu jēdziena "sekundārie minerālie materiāli" interpretāciju, kas atšķiras no Komisijas visā apstrīdētajā lēmumā piemērotās interpretācijas. No atbildētājas atbildēm uz Pirmās instances tiesas rakstveida jautājumiem būtībā izriet, ka tā ir izmantojusi terminu "primārie minerālie materiāli", lai galvenokārt apzīmētu tos minerālos materiālus, kuriem tiek piemērots *AGL*, un terminu "sekundārie minerālie materiāli", lai apzīmētu galvenokārt tos minerālos materiālus, kas ir atbrīvoti no nodokļa un ir precīzi uzskaitīti likumā. Savukārt prasītāja šos terminus — attiecībā uz kuriem lietas dalībnieku starpā pastāv vienprātība par to, ka tie var ietvert dažādas definīcijas, — lieto, lai nodalītu produktus, kas ir karjera apsaimniekošanas galvenā darbība (primārie materiāli), no vienas puses, un atvasinātos produktus, kas rodas no primāro materiālu ieguves (sekundārie materiāli), no otras puses. Pastāvot šādiem apstākļiem, apstrīdētā lēmuma sistēmā un, ņemot vērā Komisijas sniegtos paskaidrojumus, apstrīdētā lēmuma 29. apsvērumā ietvertajā strīdīgajā noteikumā ir vienīgi noteikts, ka *AGL* netiks piemērots atvasinātajiem produktiem vai atkritumiem, kas radušies pirmās ieguves rezultātā, ja tie ar grozīto likumu ir atbrīvoti no nodokļa. Šo 29. apsvēruma interpretāciju apstiprina fakts, ka savā 2002. gada 19. februāra vēstulē Komisijai Apvienotās Karalistes iestādes ir skaidri un precīzi norādījušas iemeslus, kādēļ zemākas kvalitātes minerālajiem materiāliem, kas ir noteiktu no nodokļa atbrīvoto materiālu atvasinātie produkti (skat. šī sprieduma 137. pantu), ir piemērots *AGL*.

- 113 Pastāvot šādiem apstākļiem, prasītājas apgalvojums, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums ir pamatots ar kļūdainu *AGL* materiālās piemērošanas jomas definīciju, ir noraidāms.
- 114 Attiecībā uz izvirzīto pretrunu saistībā ar *AGL* piemērošanas jomu, ņemot vērā tā vides mērķus, vispirms ir jāatzīmē, ka nodoklis var tikt definēts kā dabas resursu vai vides nodoklis, ja “tā ar nodokli apliekamajam pamatam ir acīmredzami negatīva ietekme uz vidi”, kā to noteikusi Komisija savā 1997. gada 26. marta paziņojumā par importu, vides nodokļiem un maksājumiem vienotajā tirgū [COM(97) 9 galīgā redakcija, 11. punkts]. Dabas resursu nodoklis līdz ar to ir autonomš nodokļu pasākums, kuru raksturo tā ar vidi saistītais mērķis un tā īpašā ar nodokli apliekamā bāze. Tas paredz noteiktu preču vai pakalpojumu aplikšanu ar nodokli, lai iekļautu to cenā vides izmaksas un/vai padarītu otrreiz pārstrādātos produktus konkurētspējīgākus un orientētu ražotājus un patērētājus uz tādām darbībām, kas vairāk respektē vidi.
- 115 Šajā sakarā ir jāuzsver, ka dalībvalstis, kas pašreizējā Kopienas tiesību attīstības stāvoklī, kad nepastāv koordinācija šajā jomā, saglabā savu kompetenci vides politikas jomā, var ieviest sektorālus dabas resursu nodokļus, lai sasniegtu noteiktus vides mērķus, kas minēti iepriekšējā punktā. Dalībvalstis, līdzsvarojot dažādas pastāvošās intereses, tostarp var brīvi definēt savas prioritātes vides aizsardzības jomā un līdz ar to — noteikt preces vai pakalpojumus, kuriem tās nolemj piemērot dabas resursu nodokli. No tā izriet, ka vienīgi apstākļi, ka dabas resursu nodoklis ir īpašs pasākums, kas attiecas uz konkrētām precēm vai īpašiem pakalpojumiem un kuru nevar uzskatīt par vispārējās nodokļu sistēmas, kas piemērojama visām līdzīgajām darbībām, kurām ir salīdzināma ietekme uz vidi, sastāvdaļu, principā neļauj uzskatīt, ka līdzīgas darbības, kurām netiek piemērots dabas resursu nodoklis, saņem selektīvu priekšrocību.
- 116 It īpaši dabas resursu nodokļa, kas tiek piemērots noteiktiem īpašiem produktiem, nepiemērošanu šādām līdzīgām darbībām nevar pielīdzināt pasākumam, ar kuru tiek

samazināti maksājumi šajās darbības nozarēs un kas ir līdzīgs tiem pasākumiem, kas tika izskatīti iepriekš minētajos spriedumos lietā Spānija/Komisija, lietā *CETM/Komisija* un apvienotajās lietās *Diputación Foral de Álava u.c./Komisija*. Būtībā atšķirībā no dabas resursu nodokļa, kuru raksturo tieši tā īpašā piemērošanas joma un mērķi (skat. šī sprieduma 114. punktu) un kurš tādēļ principā nevar tikt iekļauts nekādā vispārējā sistēmā, atbrīvojuma no iepriekš minētajiem maksājumiem pasākumi ir izņēmums no maksājumu sistēmas, kas parasti piemērojama uzņēmumiem. Divos pirmajos iepriekš minētajos spriedumos jautājums bija par atbrīvojumu procentu likmes subsīdijas formā, kas ir maksājums, kas parastos tirdzniecības apstākļos rodas no uzņēmumu vajadzības atjaunot to rūpnieciskos transportlīdzekļus. Šis maksājumu sistēmas kontekstā apstāklis, ka šo procentu likmju subsīdiju, kas turklāt tika piešķirtas vienīgi MVU, mērķis bija veicināt rūpniecisko transportlīdzekļu parka atjaunošanu attiecīgajā dalībvalstī, lai aizsargātu vidi un uzlabotu ceļu satiksmes drošību, nav pietiekams, lai uzskatītu, ka šī priekšrocība ir pašas sistēmas kā tādas sastāvdaļa, kuru prasītāja turklāt nav pat identificējusi (iepriekš minētais spriedums lietā *CETM/Komisija*, 53. un 54. punkts). Trešajā no iepriekš minētajiem spriedumiem Tiesa bija nolēmusi — tā kā attiecīgo nodokļu kredītu saņem tikai tie uzņēmumi, kuriem ir nozīmīgi finanšu līdzekļi, — tas ir pretrunā attiecīgās dalībvalsts nodokļu sistēmai raksturīgajiem principiem (sprieduma 166. punkts).

117 Šajā juridiskajā kontekstā, tā kā dabas resursu nodokļi pēc to rakstura ir specifiski pasākumi, ko dalībvalstis veikušas savas vides politikas ietvaros, kas ir joma, kurā tām joprojām ir kompetence, jo nepastāv saskaņošanas pasākumi, Komisijai, izvērtējot dabas resursu nodokli attiecībā pret Kopienu noteikumiem par valsts atbalstu, ir jāņem vērā ar vides aizsardzību saistītās prasības, kas paredzētas EKL 6. pantā. Minētajā pantā ir paredzēts, ka, nosakot un īstenojot tostarp tādu sistēmu, kas nodrošina, ka iekšējā tirgū netiek izkropļota konkurence, tajā jāparedz šīs prasības.

118 Papildus tam ir jāatceras, ka, pārbaudot Komisijas lēmumu neuzsākt EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru, Pirmās instances tiesai, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kāda EKL 88. panta 3. punkta piemērošanā ir Komisijai, ir vienīgi jāpārbauda procesuālo noteikumu un pienākuma norādīt pamatojumu

ievērošana, faktu materiālā precizitāte, acīmredzamu kļūdu neesamība šo faktu vērtējumā, kā arī pilnvaru nepareizas izmantošanas neesamība (iepriekš minētie spriedumi lietā *Matra/Komisija*, 25. punkts, un lietā *Skibsværftsforeningen u.c./Komisija*, 169. un 170. punkts).

- 119 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesai jautājums, vai Komisija nav pārkāpusi savas diskrecionārās varas robežas, apstrīdētajā lēmumā uzskatot, ka *AGL* piemērošanas jomas noteikšana var tikt pamatota ar minēto vides mērķu sasniegšanu, ir jāpārbauda, ņemot vērā visus šos apsvērumus.
- 120 Šajā sakarā pašreizējā lieta atšķiras no strīda, kas tika izskatīts iepriekš minētajā spriedumā lietā *Adria-Wien Pipeline* un *Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, uz kuru atsaucas prasītāja. Minētajā spriedumā Tiesa tika lūgta pārbaudīt nevis dabas resursu nodokļa materiālās piemērošanas jomas noteikšanu, kā tas ir šajā gadījumā, bet gan daļēju atbrīvojumu no šāda nodokļa samaksas, kurš minētajā gadījumā 1996. gada *Strukturanpassungsgesetz* (Austrijas likums par struktūru adaptāciju) ietvaros bija ieviests attiecībā uz uzņēmumu dabasgāzes un elektroenerģijas patēriņu un kas tika piešķirts tikai preču ražotājiem.
- 121 Iepriekš minētajā spriedumā izskatītā diferenciācija tādējādi bija saistīta nevis ar produkta, kuram tika piemērots attiecīgais dabas resursu nodoklis, veidu, bet gan ar rūpnieciskajiem izmantotajiem atkarībā no tā, vai tie darbojās vai nedarbojās primārajos un sekundārajos valsts ekonomikas sektoros. Tiesa atzina, ka priekšrocību piešķiršana tiem uzņēmumiem, kuru galvenā darbība ir preču ražošana, nav pamatojama ar nodokļu sistēmas, kas ieviesta saskaņā ar *Strukturanpassungsgesetz*, raksturu vai vispārējo uzbūvi. Tiesa būtībā nolēma, ka tiktāl, ciktāl preču ražotāju sektora un pakalpojumu sniedzošo uzņēmumu patērētā enerģija nodara vienādu kaitējumu videi, *Strukturanpassungsgesetz* pamatā esošie vides apsvērumi nepamato

dažādu attieksmi pret šiem diviem sektoriem. Tieši šādā kontekstā Tiesa tostarp noraidīja Austrijas valdības argumentu, kas bija pamatots ar ideju par preču ražotāju konkurētspējas saglabāšanu un saskaņā ar kuru attiecīgo dabas resursu nodokļu daļēja atmaksa tikai šiem uzņēmumiem bija pamatota ar to, ka šie nodokļi šos uzņēmumus proporcionāli ietekmēja vairāk nekā citus uzņēmumus (sprieduma 44., 49. un 52. punkts).

122 Šajā gadījumā prasītāja savas prasības atbalstam norāda, ka ar *AGL* apliekamo materiālu definīcija neatbilst minētajiem vides mērķiem, bet patiesībā atspoguļo vēlmi atbrīvot no nodokļa konkrētus sektorus un aizsargāt to konkurētspēju.

123 Līdz ar to ir jāizskata prasītājas norādītās pretrunas *AGL* materiālās piemērošanas jomas definīcijā.

124 Šajā gadījumā no vēstules, ar kuru paziņots par attiecīgo pasākumu, un apstrīdētā lēmuma (5., 16. un 31. apsvērums) tieši izriet, ka *AGL* mērķis ir, no vienas puses, palielināt otrreiz pārstrādāto minerālo materiālu vai citu aizstāt spējīgo materiālu izmantošanu salīdzinājumā ar neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem un veicināt racionālu neapstrādāto minerālo materiālu, kas ir neatjaunojams dabas resurss, izmantošanu. No otras puses, vēstulē, ar kuru tika paziņots par attiecīgo pasākumu, un apstrīdētajā lēmumā netiešākā veidā tāpat ir atsauce uz vides izmaksu internalizāciju atbilstoši "patērētājs maksā" principam, jo tie *AGL* mērķu noteikšanas kontekstā noteic, ka "vides izmaksas saistībā ar to minerālo materiālu iegūvi, kam piemērojams nodoklis, ietver troksni, putekļus, bioloģiskās daudzveidības apdraudējumu un vizuālo degradāciju". Šie mērķi ir sīkāk paskaidroti Apvienotās Karalistes iestāžu 2002. gada 19. februāra vēstulē Komisijai.

- 125 Apstrīdētājā lēmumā (8. apsvēruma) neapstrādātie minerālie materiāli ir definēti kā “minerālie materiāli, kas iegūti no dabiskiem minerālu resursiem to pirmajā ieguves reizē”, un kā “iežu fragmenti, smilts un grants, kas var tikt izmantoti to dabiskajā stāvoklī vai pēc tādas mehāniskās apstrādes kā sadrupināšana, mazgāšana un kalibrēšana”.
- 126 Starp lietas dalībniekiem pastāv vienprātība par to, ka termins “minerālie materiāli” neattiecas uz īpašu materiālu grupu, kas nosakāma, tikai ņemot vērā to fizikāli ķīmiskās īpašības. Kāda materiāla (ieža, smilts vai grants) izmantošana par minerālo materiālu ir atkarīga arī no šī materiāla cenas un transportēšanas izmaksām. Tāpat ir vispārzināms, ka atsevišķi no nodokļa maksājuma atbrīvotie materiāli, tādi kā kaļķis un sliktas kvalitātes šiferis, māls, kaolīns un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls, noteiktos gadījumos pēc to ieguves uzreiz tiek izmantoti kā minerālais materiāls.
- 127 Tādējādi *AGL* ir tāds dabas resursu nodoklis, kas principā apgrūtina neapstrādāto minerālo materiālu — t.i., granulēto materiālu, kas iegūti pirmajā ieguves reizē un tiek izmantoti būvniecības un inženierceltniecības nozarē, — tirdzniecību, izņemot atsevišķus likumā noteiktos materiālus. Ir jāpārbauda šīs piemērošanas jomas atbilstība sasniedzamajiem vides mērķiem (skat. šī sprieduma 124. punktu).
- 128 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka materiāli, kas netiek laisti apgrozībā kā minerālie materiāli, neietilpst nozarē, kurai tiek piemērots *AGL*. Pretēji prasītājas apgalvojumam to atbrīvojumam no nodokļa tādēļ nav izņēmuma raksturs salīdzinājumā ar attiecīgo dabas resursu nodokļa sistēmu. It īpaši lēmums par dabas resursu nodokļa ieviešanu vienīgi minerālo materiālu nozarē — nevis vispārīgā veidā visām karjerus un raktuves apsaimniekojošajām nozarēm, kurām ir tāda pati ietekme uz vidi kā minerālo materiālu ieguvei, — ietilpst attiecīgās dalībvalsts kompetencē noteikt savas prioritātes ekonomikas, nodokļu un vides politikas jomā. Šāda izvēle, pat ja tā

ir pamatota ar vēlmi saglabāt atsevišķu sektoru starptautisko konkurētspēju, līdz ar to neļauj apstrīdēt *AGL* atbilstību sasniedzamajiem vides mērķiem (skat. šī sprieduma 115. punktu).

- 129 Šajā kontekstā prasītājas argumenti attiecībā uz tādu materiālu atbrīvojumu no nodokļa kā cita starpā šiferis un augstas kvalitātes kaļķis, keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls, kaolīns, ogles un lignīts, kurus to fizisko īpašību vai cenas dēļ principā nav iespējams izmantot kā minerālos materiālus, šajā gadījumā nav atbilstoši.
- 130 Otrkārt, ir jākonstatē, ka attiecīgajai dalībvalstij tās vides politikas ietvaros bija tiesības brīvi noteikt tos kā minerālos materiālus izmantojamus materiālus, kurus tā uzskatīja par piemērotu aplikt ar nodokli, un, ņemot vērā sasniedzamos vides mērķus, — izslēgt no *AGL* piemērošanas jomas noteiktus materiālus, tostarp kaļķi un sliktas kvalitātes šiferi, mālu un kaolīna un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamā māla atkritumus, —, pat ja tie pēc to ieguves tiek izmantoti kā minerālie materiāli. Šajā sakarā, ņemot vērā sasniedzamos vides mērķus, ir pieņemams personas, kas iestājusies lietā, un Komisijas sniegtais paskaidrojums, saskaņā ar kuru šo materiālu atbrīvošana no nodokļa — šie materiāli līdz pat šai dienai tiek maz izmantoti kā minerālie materiāli to paaugstināto transportēšanas izmaksu dēļ — ļauj izmantot tos kā neapstrādātu minerālo materiālu, kuriem tiek piemērots dabas resursu nodoklis, aizvietotājus un tādā veidā var veicināt to ieguves un izmantošanas racionalizāciju.
- 131 Būtībā no *AGL* piemērošanas jomas, kā arī no Apvienotās Karalistes 2002. gada 19. februāra vēstules Komisijai izriet, ka *AGL* ieviešanas mērķis bija tieši samazināt un racionalizēt to materiālu ieguvu, kas parasti tiek izmantoti kā minerālie materiāli un kas veido 70 % no Apvienotajā Karalistē iegūto minerālu tonnāžas, cita starpā veicinot to aizstāšanu ar otrreiz pārstrādātiem produktiem vai citiem neapstrādātiem, no nodokļa atbrīvotiem materiāliem kā, piemēram, gruveši vai šifera atkritumi, kaļķis, māls, kaolīns vai keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamais māls.

- 132 Papildus tam Komisija ir norādījusi un prasījusi, ka izdedžu kaudzēs Velsas apgabalā pastāvēja ievērojami un bieži vien seni šifera gruvešu (vai zemas kvalitātes šifera) krājumi, kā arī kaolīna un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamā māla krājumi Devonā [*Devon*] un Kornvolā [*Cornwall*]. Pašlaik šie krājumi tiek uzskatīti par atkritumiem un degradē ainavu. Saskaņā ar Apvienotās Karalistes iestāžu 2002. gada 19. februāra vēstulē ietvertu informāciju dažviet šie krājumi atrodas nacionālajos parkos. Šo materiālu atbrīvošana no nodokļa to komerciālai izmantošanai par minerālajiem materiāliem padara tos konkurētspējīgus salīdzinājumā ar citiem neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem un tādējādi ļauj samazināt krājumus. Turklāt Komisija tiesas sēdē precizēja, ka kaļķakmens atšķirībā no šifera, kas ir trausls un kura ieguve nenovēršami rada atkritumus ievērojamā daudzumā, var tikt iegūts, neradot daudz atkritumu.
- 133 Šajā kontekstā prasītājas arguments attiecībā uz šifera, kaļķa, māla, kaolīna un keramikas izstrādājumu izgatavošanā izmantojamā māla ieguves ietekmi uz vidi nav pietiekams, lai varētu secināt, ka šo materiālu atbrīvošana no nodokļa ir pretrunā sasniedzamajiem vides mērķiem un ka tas tādēļ piešķir selektīvu priekšrocību attiecīgajiem darbības sektoriem. Šajā sakarā prasītāja neizvirza nekādu pārliecinošu pamatu, ar kura palīdzību, ņemot vērā izvirzītos mērķus, varētu apstrīdēt valsts likumdevēja izvēli piemērot *AGL* tikai to minerālo materiālu tirdzniecībai, kuru ieguve tiek uzskatīta par galveno vides degradācijas cēloni, kā tas izriet no iepriekš minētās 2002. gada 19. februāra vēstules.
- 134 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jāuzskata, ka atsevišķu tādu neapstrādāto materiālu atbrīvošana no nodokļa, kas tiek izmantoti kā minerālie materiāli un kas paredzēti grozītajā likumā, nav pretrunā izvirzītajiem vides mērķiem un to var saprātīgi pamatot ar *AGL* raksturu un sistēmu.
- 135 Treškārt, ir jāpārbauda prasītājas argumenti par aplikšanas ar *AGL* neatbilstošo raksturu, tostarp attiecībā uz minerālajiem materiāliem ar augstām tehniskām specifikācijām (materiāli, kas tiek izmantoti autoceļu pārklājumam, granīts, kas tiek

izmantots balastam, minerālie materiāli, kas tiek izmantoti betona ar zemu saraušanās spēju vai betona ar augstu izturību ražošanai) un sarkanajiem oļiem (kas tiek izmantoti kā gājēju vai velosipēdistu ceļu pārklājums), ko nevar aizstāt ar alternatīviem produktiem. Nenoliedzami, kā to norāda prasītāja, šo materiālu — kas to paaugstinātās cenas dēļ netiek izmantoti kā pildviela — aplikšana ar nodokli principā nevar novirzīt pieprasījumu uz tādiem alternatīviem produktiem kā otrreiz pārstrādātie minerālie materiāli, lai samazinātu neapstrādāto minerālo materiālu ieguvu. Tomēr ir jākonstatē, ka šī aplikšana ar nodokli varētu saprātīgi izpildīt vienu no AGL mērķiem, t.i. — internalizēt ar neapstrādāto minerālo materiālu ražošanu saistītās vides izmaksas.

136 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka šajā gadījumā nodokļa apmērs, kas ir GBP 1,60 par tonnu ar nodokli aplikamo minerālo materiālu, aptuveni atbilst vidējām vides izmaksām, kas saistītas ar minerālo materiālu ieguvu Apvienotajā Karalistē un kas saskaņā ar informāciju, kas sniegta 2001. gada aprīļa ziņojumā, ko izdevis *Ecotec Research & Consulting*, ar nosaukumu “Study on the Economic and Environmental Implications of the use of Environmental Taxes and Charges in the European Union and its Member States” (Pētījums par dabas resursu nodokļu un maksājumu piemērošanas Eiropas Savienībā un tās dalībvalstīs ietekmi uz ekonomiku un vidi), ko iesniegusi prasītāja, ir novērtētas GBP 1,80 apmērā par tonnu. Šajā ziņojumā turklāt ir uzsvērtas pietiekami liela nodokļa apmēra nozīme. Iepriekš minētā informācija tādējādi apstiprina, ka attiecīgo materiālu aplikšana ar nodokli var tikt uzskatīta par leģitīmu, ņemot vērā “piesārņotājs maksā” principa prasības.

137 Princips “piesārņotājs maksā”, kā tas izriet no Apvienotās Karalistes iestāžu 2002. gada 19. februāra vēstules, tāpat ļauj pamatot nodokļa piemērošanu tiem produktiem, kas radušies no tādu materiālu ieguves, ko nevar aizstāt ar alternatīviem produktiem, it īpaši nodokļa piemērošanu zemākas kvalitātes minerālajiem materiāliem, kas ir produkti, kuri radušies kaļķakmens ieguvē un kas paredzēti cementa un kaļķa, kalibrētu akmeņu, kā arī stikla ražošanā izmantotās silīcija smilts ražošanai. Papildus tam nodokļa piemērošana šiem produktiem var tikt pamatota arī ar tās mērķi — uz kuru iepriekš minētajā vēstulē atsaucas arī persona, kas iestājusies lietā, un tas ir — veicināt racionālāku minerālo materiālu ieguvu un apstrādi, lai

samazinātu zemākas kvalitātes minerālo materiālu proporciju. Būtībā šī proporcija, kas, kā to norāda prasītāja, katrā karjerā ir atšķirīga, kādā karjerā tomēr var tikt mainīta. Komisija šajā sakarā tostarp savā iebildumu rakstā, ko prasītāja arī nav apstrīdējusi, ir norādījusi, ka starp zemākas kvalitātes minerālajiem materiāliem un neaizvietojamajiem materiāliem, kuru blakusprodukti tie ir, pastāv salīdzinoši neliela cenas atšķirība.

138 No tā nepārprotami izriet, ka visi prasītājas argumenti attiecībā uz šķietamajām pretrunām *AGL* materiālās piemērošanas jomas noteikšanā, ņemot vērā sasniedzamos vides mērķus, nav pamatoti.

139 No tā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā daļā, kurā konstatēts, ka *AGL* materiālās piemērošanas joma neietver nekādu valsts atbalsta elementu.

140 Šajā posmā ir jāizskata prasības pamats par apstrīdētā lēmuma pamatojuma trūkumu attiecībā uz *AGL* materiālās piemērošanas jomas novērtējumu. Prasītāja šajā sakarā kritizē Komisiju par to, ka tā ir atturējusies pamatot atšķirīgo attieksmi saistībā ar *AGL* piemērošanu, kas tikko tika izskatīta.

141 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru EKL 253. pantā prasītajam pamatojumam ir jāatbilst attiecīgā tiesību akta veidam un tam skaidri un nepārprotami jāatspoguļo akta izdevējas iestādes argumenti, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt, kāds ir pieņemtā pasākuma pamatojums, un lai kompetentā tiesa varētu veikt kontroli. Prasība norādīt pamatojumu ir jāizvērtē, ņemot vērā lietas apstākļus, īpaši tiesību akta saturu, norādītā pamatojuma veidu un adresātu vai citu personu, ko akts skar tieši un individuāli, iespējamo ieinteresētību saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā būtu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst EKL 253. panta prasībām, ir jāizvērtē,

ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī kontekstu, kā arī to tiesību normu kopumu, kas reglamentē attiecīgo jautājumu (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 63. punkts, un Pirmās instances tiesas 2004. gada 13. janvāra spriedums lietā T-158/99 *Thermenhotel Stoiser Franz u.c./Komisija, Recueil*, II-1. lpp., 94. punkts).

142 No tā izriet, ka prasība pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtu lēmumu nav nosakāma, ņemot vērā vienīgi tās dalibvalsts interesi saņemt informāciju, kurai šis lēmums ir adresēts (Pirmās instances tiesas 1998. gada 25. jūnija spriedums apvienotajās lietās T-371/94 un T-394/94 *British Airways u.c. un British Midland Airways/Komisija, Recueil*, II-2405. lpp., 92. punkts). It īpaši tad, kad Komisija EKL 88. panta 3. punktā paredzētās iepriekšējās izskatīšanas procedūras noslēgumā apstiprina kādu pasākumu, tai ir kopsavilkuma veidā jānorāda galvenie šī apstiprināšanas lēmuma motīvi, lai ļautu trešām ieinteresētajām personām uzzināt tā pamatojumu un novērtēt iespēju celt prasību pret minēto lēmumu, izmantojot procesuālās tiesības, kas tām paredzētas EKL 88. panta 2. punktā.

143 Runājot precīzāk par Komisijas lēmumu izbeigt iepriekšējo izskatīšanas procedūru, kurā ticis secināts, ka nepastāv sūdzības iesniedzēja minētais valsts atbalsts, Komisijai katrā ziņā pietiekamā apmērā ir jāizskaidro sūdzības iesniedzējam iemesli, kādēļ sūdzībā norādītie faktiskie un tiesiskie apstākļi nav bijuši pietiekami valsts atbalsta pastāvēšanas pierādīšanai. Tomēr Komisijai nav jāformulē nostāja par tiem elementiem, kas ir acimredzami neatbilstoši, maznozīmīgi vai kas ir nepārprotami otršķirīgi (iepriekš minētais spriedums lietā Komisija/*Sytraval* un *Brink's France*, 64. punkts).

144 Šajā gadījumā cita starpā no apstrīdētā lēmuma 31., 32. un 34. apsvēruma izriet, ka Komisija ir secinājusi, ka *AGL* piemērošanas joma bija pamatota ar šīs nodokļu

sistēmas loģiku un raksturu, pamatojoties uz to, ka *AGL* bija īpašs dabas resursu nodoklis, kura ļoti ierobežoto piemērošanas jomu bija noteikusi attiecīgā dalībvalsts, kurai ir izvēles tiesības noteikt savu valsts nodokļu sistēmu, ņemot vērā konkrētās darbības raksturiezīmes. Komisija būtībā ir norādījusi, ka izveidotā atšķirība starp sektoriem, kuriem tiek piemērots nodoklis, un tiem sektoriem, kas ir no tā atbrīvoti, ir pamatojama ar vēlmi, no vienas puses, samazināt minerālo materiālu ieguvu, kas rada nevēlamas sekas videi, un veicināt šo minerālo materiālu racionālu izmantošanu, un, no otras puses, veicināt otrreiz pārstrādāto minerālo materiālu vai citu alternatīvo materiālu izmantošanu, lai samazinātu neatjaunojamo resursu izmantošanu un tās kaitīgo ietekmi uz vidi.

145 Komisija līdz ar to kopsavilkuma veidā, bet tomēr nepārprotami ir norādījusi motīvus, kādēļ tā ir noraidījusi prasītājas sūdzībā minētos iebildumus — kuru būtība īsumā ir atspoguļota apstrīdētā lēmuma 14. un 15. apsvērumā. Prasītāja būtībā kritizēja izveidoto diferenciāciju starp, no vienas puses, ar *AGL* apliekamajiem materiāliem, tādiem kā noteikti atvasinātie produkti ar zemāku kvalitāti (kā produkti, kas iegūti no kaļķakmens, lai ražotu kaļķi vai cementu) vai smilšakmens, kuram, pēc prasītājas domām, nodoklis ir piemērots, neraugoties uz to, ka to nav paredzēts izmantot kā minerālo materiālu, un, no otras puses, noteiktiem atvasinātiem, no nodokļa atbrīvotiem produktiem (kā šifera un kaolīna atkritumi, kas tiek izmantoti kā minerālais materiāls un kas minēti apstrīdētā lēmuma 11. apsvērumā). Prasītāja apgalvoja, ka šāda diferenciācija varēja izkropļot konkurenci starp šīm dažādajām materiālu kategorijām un ka tā nebija pamatojama ar sistēmas raksturu vai loģiku.

146 Pastāvot šādiem apstākļiem un ņemot vērā, no vienas puses, dalībvalstu brīvību — kas minēta apstrīdētajā lēmumā (31. un 32. apsvērumi) — noteikt to nodokļu un vides politiku, ieviešot tāpat kā šajā gadījumā sektorālu dabas resursu nodokli (skat. šī sprieduma 115., 116., 128. un 130. punktu), un, no otras puses, apstākli, ka prasītāja ir apvienība, kurā apvienoti labi informēti saimnieciskās darbības subjekti, apstrīdētais lēmums, kurā kodolīgi norādīti galvenie apsvērumi, uz kuriem tas ir balstīts, nevar tikt uzskatīts par tādu, kurā nav norādīts pamatojums.

— Eksporta atbrīvojums no nodokļa

- 147 Prasītāja apgalvo, ka minerālo materiālu eksporta atbrīvojums no nodokļa arī ir pretrunā tiem vides mērķiem, kurus šķietami paredzēts sasniegt ar *AGL*. Šī atbrīvojuma no nodokļa mērķis ir tikai saglabāt britu ražotāju konkurētspēju eksporta tirgos.
- 148 Vispirms ir jāatceras, ka *AGL* tiek piemērots neapstrādātu minerālo materiālu izmantošanai vai tirdzniecībai Apvienotajā Karalistē. Neapstrādātu minerālo materiālu ieviešana tiek aplikta ar nodokli, un šādu materiālu eksports ir atbrīvots no nodokļa, lai pēc Apvienotās Karalistes sniegtās informācijas “nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret Apvienotajā Karalistē ražotajiem neapstrādātajiem minerālajiem materiāliem un citās dalībvalstīs ražotajiem minerālajiem materiāliem” (apstrīdētā lēmuma 22. apsvērumš). Komisija apstrīdētajā lēmumā (33. apsvērumš) pamato šo atbrīvojumu no nodokļa ar to, ka Apvienotās Karalistes iestādēm nav iespējas kontrolēt šo materiālu izmantošanu kā minerālos materiālus ārpus to teritorijas.
- 149 Pirmās instances tiesā Komisija un persona, kas iestājusies lietā, precizēja šo pamatojumu. Komisija tostarp uzsvēra, ka *AGL* ir netiešs patēriņa nodoklis, kurš principā ir piemērojams tajās dalībvalstīs, kurās notiek patēriņš, lai izvairītos no iespējamās eksportēto produktu dubultas aplikšanas ar nodokli. Persona, kas iestājusies lietā, savukārt norādīja, ka EKL 91. pants pieļauj eksporta atbrīvojumu no valsts iekšējā nodokļa ar nosacījumu, ka no nodokļa atbrīvotā summa nepārsniedz samaksātā nodokļa summu.
- 150 Šis pamatojums, kas balstīts uz *AGL* netiešā nodokļa raksturu, ir ņemams vērā ciktāl, ciktāl pretēji prasītājas apgalvotajam tas atspoguļo apstrīdētajā lēmumā paustos Komisijas motīvus, un tādēļ to nevar uzskatīt par papildu pamatojumu, kas sniegts pēc šī lēmuma pieņemšanas. Faktiski materiālu, kas tiek izmantoti kā minerālie

materiāli, izmantošanas kontroles akcentēšana liecina, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā ir atsaukusies uz to, ka attiecīgais pasākums ir netiešs nodoklis, kas tiek piemērots pašiem produktiem, nevis uzņēmumiem.

- 151 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka *AGL*, kas pretēji prasītājas vērtējumam ir piemērojams minerālo materiālu tirdzniecībai un tādēļ attiecas uz produktiem, nevis uz ražotāju ienākumiem, ir netiešs nodoklis, kuru saskaņā ar EKL 91. pantu reglamentē princips, ka tas tiek piemērots galamērķa valstī.
- 152 No judikatūras izriet, ka specifisks nodokļu pasākums, kuru pamato nodokļu sistēmas iekšējā loģika, neietilpst EKL 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā (iepriekš minētie spriedumi apvienotajās lietās *Diputación Foral de Álava u.c./* Komisija, 164. punkts, un apvienotajās lietās *Diputación Foral de Guipúzcoa u.c./* Komisija, 61. punkts).
- 153 Šajā gadījumā eksporta atbrīvojums no nodokļa līdz ar to nevar tikt uzskatīts par tādu, kas piešķir selektīvu priekšrocību eksportētājiem tiktāl, ciktāl tas ir pamatots ar *AGL* netiešā nodokļa raksturu. Būtībā attiecīgajai dalībvalstij bija tiesības dot priekšroku ar attiecīgo nodokļu sistēmas struktūru saistītajiem apsvērumiem salīdzinājumā ar sasniedzamajiem vides mērķiem. Prasītājas norādītais apstāklis, ka citas dalībvalstis ir izdarījušas citādu izvēli, nav atbilstošs.
- 154 No tā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, apstrīdētajā lēmumā secinot, ka eksporta atbrīvojums no nodokļa nebija atzīstams par valsts atbalstu.

- 155 Turklāt, runājot par apstrīdētā lēmuma pamatojumu Komisija, balstoties uz *AGL* struktūru, ir tiesībās paredzētajā apmērā pamatojusi prasītājas sūdzībā minēto iebildumu noraidījumu attiecībā uz selektīvo priekšrocību, kas it kā piešķirta eksportētājiem eksporta atbrīvojuma no nodokļa dēļ.
- 156 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, prasības pamati attiecībā uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un pamatojuma trūkumu ir noraidāmi.

Par prasības pamatu attiecībā uz pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 157 Prasītāja apgalvo, ka minētās pretrunas saistībā ar *AGL* piemērošanas jomas noteikšanu nenovēršami noved pie secinājuma, ka *AGL* kvalifikācija ir izraisījusi nopietnas grūtības. Šo grūtību pastāvēšanu ir apstiprinājusi arī ievērojamā uzmanība, ko tām savā iepriekš minētajā 2002. gada 19. aprīļa spriedumā ir veltījusi *High Court of Justice*, kā arī Apvienotās Karalistes iestāžu paziņojumi, saskaņā ar kuriem *AGL* piemērošanas joma tika noteikta tādējādi, lai aizsargātu no nodokļa atbrīvoto sektoru starptautisko konkurētspēju. Kaļķa un šifera, kā arī eksporta atbrīvojums no nodokļa, pēc prasītājas domām, turklāt ir pretrunā "piesārņotājs maksā" principam. Komisija savā iebildumu rakstā pie tam arī pati esot atzinusi, ka *AGL* kvalifikācija, lai piemērotu EKL 87. panta 1. punktu, izraisīja ievērojamu skaitu sarežģītu jautājumu, tostarp saistībā ar attiecīgā tirgus noteikšanu.

- 158 Papildus tam Apvienotās Karalistes iestāžu 2002. gada 9. decembrī publicētais konsultāciju dokuments liecina, ka tās bija sastapušās ar grūtībām saistībā ar *AGL* piemērošanas jomas atbilstību sasniedzamajiem vides mērķiem.
- 159 Turklāt iebildumu rakstā ietvertā atsauce uz attiecīgās dalībvalsts interesi saņemt lēmumu pēc iespējas ātrāk, kā arī uz valsts atbalsta kontroles sistēmas disfunkcijas risku, pēc prasītājas domām, liecina, ka Komisija ir balstījies uz citiem kritērijiem nekā kritēriji attiecībā uz “nopietnām grūtībām”.
- 160 Pastāvot šādiem apstākļiem, pat pieņemot, ka apstrīdētajā lēmumā nav pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, kam prasītāja nepiekrīt, tajā tomēr esot pieļauts EKL 88. panta 3. punkta, kurš Komisijai uzliek pienākumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, pārkāpums.
- 161 Komisija atbild, ka bijis skaidrs, ka *AGL* ir nodokļa maksājums ar izņēmuma raksturu, kas neietilpst ar valsts atbalstu saistītajos noteikumos, ka aizstāt spējīgo materiālu izslēgšana no neapstrādāto minerālo materiālu kategorijas bija pamatojama ar režīma raksturu vai vispārējo sistēmu un ka parastais netiešajiem patēriņa nodokļiem piemērojams mehānisms neietilpst valsts atbalsta jomā.
- 162 Persona, kas iestājusies lietā, precizē, ka 2002. gada 9. decembrī uzsāktās apspriedes par minerālajiem materiāliem, kas radušies no atkritumiem, mērķis bija ievākt informāciju par minerālajiem materiāliem, lai pārbaudītu, vai ir pamats tos atbrīvot no nodokļa, vai šāds atbrīvojums no nodokļa nāktu par labu rūpniecībai un vai to varētu veikt bez pārmērīga uzņēmumu apgrūtinājuma un ļaunprātīgas izmantošanas riska. Prasītājas minētais konsultācijas dokuments neliecinot, ka pieeja atkritumiem nebūtu saderīga ar nodokļa mērķiem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 163 Vispirms ir jāizskata Komisijas arguments, saskaņā ar kuru pretēji prasītājas apgalvojumam, kas pamatots ar pirms Regulas Nr. 659/1999 spēkā stāšanās 1999. gada aprīli pastāvošo judikatūru, nopietnu grūtību pastāvēšana kāda atbalsta pasākuma izvērtēšanā vairs neuzliek tai pienākumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru. Komisija it īpaši norāda, ka nepaziņota atbalsta gadījumā tai atbilstoši Regulas Nr. 659/1999 10. panta 2. punktam ir tiesības, neuzsākot EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru, vispirms saņemt nepieciešamo informāciju no attiecīgās dalībvalsts.
- 164 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa norāda, ka par strīdīgo valsts pasākumu tika paziņots tikai tiktāl, ciktāl tajā bija paredzēts atbrīvojums no nodokļa par labu Ziemeļīrijai, un nevis attiecībā uz AGL piemērošanas jomas noteikšanu, kas vienīgā ir strīda objekts šajā lietā.
- 165 Šajā kontekstā ir jāuzsver, ka Komisijas pienākums sākotnēji pārbaudīt varbūtēji nelikumīgo atbalstu kopā ar attiecīgo dalībvalsti, vajadzības gadījumā lūdzot tai informāciju (Tiesas 2005. gada 10. maija spriedums lietā C-400/99 Itālija/Komisija, Krājums, I-3657. lpp., 29. un 30. punkts), nevar atbrīvot šo iestādi no tās pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru, ja, ņemot vērā saņemto informāciju, tā joprojām sastopas ar nopietnām grūtībām attiecīgā pasākuma novērtēšanā. Šāds pienākums būtībā tieši izriet no EKL 88. panta 3. punkta atbilstoši tā interpretācijai judikatūrā, un to turklāt skaidri apstiprina Regulas Nr. 659/1999 4. panta 4. punkta un 13. panta 1. punkta noteikumi, lasot tos kopā, ja Komisija pēc iepriekšējas izskatīšanas konstatē, ka nelikumīgais pasākums rada šaubas par tā saderību ar kopējo tirgu (Pirmās instances tiesas 2002. gada 30. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-195/01 un T-207/01 *Government of Gibraltar/Komisija*, *Recueil*, II-2309. lpp., 69. un 72. punkts).

166 Būtībā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka EKL 88. panta 2. punktā paredzētajai procedūrai ir obligāts raksturs, ja Komisija sastopas ar nopietnām grūtībām, lai novērtētu, vai atbalsts ir saderīgs ar kopējo tirgu. Lidz ar to Komisija var aprobežoties ar EKL 88. panta 3. punktā paredzēto iepriekšējās izskatīšanas stadiju, lai pieņemtu valsts atbalstam labvēlīgu lēmumu tikai tad, ja tā pati pēc sākotnējās pārbaudes ir ieguvusi pārliecību, ka šis pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, vai arī — gadījumā, ja tas ir kvalificējams kā valsts atbalsts, — tas ir saderīgs ar kopējo tirgu. Savukārt, ja šis sākotnējās pārbaudes noslēgumā Komisija iegūst pretēju pārliecību vai ja šī pārbaude neļauj tai pārvarēt visas grūtības, ko radījusi attiecīgā pasākuma saderības ar kopējo tirgu novērtēšana, Komisijai ir pienākums saņemt visus nepieciešamos viedokļus un uzsākt šajā sakarā EKL 88. panta 2. punktā paredzēto procedūru (iepriekš minētie spriedumi lietā *Matra/Komisija*, 33. punkts, un lietā *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 39. punkts; Pirmās instances tiesas 2000. gada 10. maija spriedums lietā T-46/97 *SIC/Komisija*, *Recueil*, II-2125. lpp., 71. punkts, un 2001. gada 15. marta spriedums lietā T-73/98 *Prayon-Rupel/Komisija*, *Recueil*, II-867. lpp., 42. punkts).

167 Šis pienākums uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru it īpaši pastāv tad, ja Komisijai pēc pietiekamas strīdīgā valsts pasākuma pārbaudes, kas veikta, pamatojoties uz attiecīgās dalībvalsts sniegto informāciju, saglabājas šaubas par atbalsta elementa EKL 87. panta 1. punkta izpratnē pastāvēšanu, kā arī par tā saderību ar kopējo tirgu (iepriekš minētais 2005. gada 10. maija spriedums lietā *Itālija/Komisija*, 47. un 48. punkts).

168 Šajā gadījumā ir jāatzīst, ka pretēji prasītājas apgalvotajam apstākļi, ka Komisija bija ņēmusi vērā attiecīgās dalībvalsts interesi pēc iespējas ātrāk saņemt lēmumu, pats par sevi vien neļauj prezumēt, ka šī iestāde ir balstījies uz citiem kritērijiem nekā kritērijs par to, ka nepastāv nopietnas novērtēšanas grūtības, lai nolemtu neuzsākt formālo izmeklēšanas procedūru.

169 Runājot par 2002. gada 9. decembra konsultācijas dokumentu, kas ir izdots vēlāk nekā apstrīdētais lēmums, to nevar ņemt vērā šī lēmuma likumības novērtēšanai.

Būtībā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasības atcelt tiesību aktu ietvaros Komisijas veiktais kompleksais novērtējums var tikt pārbaudīts, vienīgi ņemot vērā to informāciju, kas bija tās rīcībā šī novērtējuma veikšanas brīdī (Pirmās instances tiesas 1999. gada 6. oktobra spriedumi lietā T-110/97 *Kneissl Dachstein*/Komisija, *Recueil*, II-2881. lpp., 47. punkts, un lietā T-123/97 *Salomon*/Komisija, *Recueil*, II-2925. lpp., 48. punkts).

- 170 No tā izriet, ka vienīgie argumenti, kurus prasītāja pamatoti izvirzījusi izskatāmā prasības pamata atbalstam un kas attiecas uz šķietami pastāvošajām pretrunām AGL piemērošanas jomas noteikšanā, atkārtoto tos argumentus, ko tā ir norādījusi prasības pamata attiecībā uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu ietvaros.
- 171 Kā Pirmās instances tiesa jau ir atzinusi, tāda dabas resursu nodokļa kā AGL materiālās piemērošanas jomas noteikšana ietilpst attiecīgās dalībvalsts kompetencē un tai pastāv izvēles iespēja noteikt savas prioritātes vides politikas jomā (skat. šī sprieduma 115. un 116. punktu). Šajā kontekstā no iepriekš minētajiem apsvērumiem (skat. šī sprieduma 138. un 139. punktu) izriet, ka Komisija, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu novērtējumā, varēja uzskatīt, ka nepastāv nekādas šaubas par to, ka AGL materiālās piemērošanas jomas noteikšana nesatur valsts atbalsta elementu. Turklāt eksporta atbrīvojums no nodokļa nepastridami varēja tikt pamatots ar AGL netiešā nodokļa raksturu (skat. šī sprieduma 152. un 153. punktu). Pastāvot šādiem apstākļiem, nedz *High Court of Justice* 2002. gada 19. aprīļa spriedumā ietvertie argumenti, nedz personas, kas iestājusies lietā, paziņojumi, kuri izskaidro tās īstenoto izvēli neaplikt ar AGL atsevišķus materiālus, vēloties saglabāt attiecīgo sektoru starptautisko konkurētspēju, nedz arī prasītājas minētā attiecīgā tirgus noteikšanas šķietamā sarežģītība neliecina par nopietnām grūtībām attiecībā uz AGL kvalifikāciju saistībā ar selektivitātes kritēriju.
- 172 Pastāvot šādiem apstākļiem, ir jākonstatē, ka Komisija nav pārkāpusi tās diskrecionārās varas robežas, uzskatot, ka ar EKL 87. panta 1. punktu saistītā kontrole gan attiecībā uz AGL materiālās piemērošanas jomas noteikšanu, gan

eksporta atbrīvojumu, nav radījusi nekādas nopietnas grūtības, kas uzliktu tai pienākumu uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru.

- 173 No tā izriet, ka prasības pamats attiecībā uz pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu ir noraidāms.

Par prasības pamatu attiecībā uz Komisijas pieļauto tās pienākumu pārkāpumu iepriekšējās izskatīšanas laikā

Lietas dalībnieku argumenti

- 174 Prasītāja apgalvo, ka Komisija nav veikusi rūpīgu un objektīvu tās sūdzības pārbaudi. Komisija turklāt savā iebildumu rakstā esot atzinusi, ka pēc personas, kas iestājusies lietā, lūguma tā ir pieņēmusi apstrīdēto lēmumu, cik vien ātri iespējams.

- 175 Papildus tam apstrīdētajā lēmumā Komisija neesot pietiekami izklāstījusi prasītājas sūdzības noraidīšanas iemeslus. Tā nav izskatījusi prasītājas sūdzībā norādītās pretrunas, tādas kā sekundāro produktu, kas radušies no kaļķakmens, kurš netiek aplikts ar nodokli, ražošanas aplikšanu ar nodokli un kaļķa, kas iegūts, lai izmantotu to kā minerālo materiālu, neaplikšanu ar nodokli. Turklāt attiecībā uz eksportu apstrīdētajā lēmumā nav izskatīts jautājums par zemākas kvalitātes materiālu eksporta atbrīvošanu no nodokļa.

176 Komisija nepiekrīt šiem argumentiem. Tā norāda, ka visi šajā sūdzībā minētie jautājumi, kas turklāt bija identiski pirmajā sūdzībā ietvertajiem jautājumiem, ir tikuši izskatīti apstrīdētajā lēmumā. Tikai pagājušais laiks vien izskaidro prasītājas sūdzības nepieminēšanu apstrīdētā lēmuma 3. apsvērumā, ar kuru tika sniegta atbilde uz pirmo sūdzību.

Pirmās instances tiesas vērtējums

177 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka gadījumā, kad trešās ieinteresētās personas ir iesniegušas Komisijai sūdzības par tādiem valsts pasākumiem, kas nav tikuši paziņoti saskaņā ar EKL 88. panta 3. punktu, šai iestādei ir pienākums šajā noteikumā paredzētās iepriekšējās izskatīšanas stadijas ietvaros un labas Līguma pamatnoteikumu saistībā ar valsts atbalstu administrācijas nolūkā veikt rūpīgu un objektīvu šo sūdzību izskatīšanu (iepriekš minētie spriedumi lietā *Komisija/Sytraval* un *Brink's France*, 62. punkts, un lietā *SIC/Komisija*, 105. punkts).

178 Šajā gadījumā prasītāja nav iesniegusi nekādu nozīmīgu informāciju, kas ļautu uzskatīt, ka Komisija nav pietiekami pārbaudījusi lietas materiālus. Tieši pretēji, no lietas materiāliem izriet, ka šī iestāde ir lūgusi Apvienotās Karalistes iestādēm iesniegt to piezīmes par galvenajiem pirmajā sūdzībā minētajiem iebildumiem — kas būtībā ir līdzīgi prasītājas sūdzībā ietvertajiem iebildumiem, un ka Komisija tām ir lūgusi papildu informāciju, kas tika sniegta ar iepriekš minēto 2002. gada 19. februāra vēstuli. Šajā kontekstā, nepastāvot citām norādēm, vienīgi tas apstāklis, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, cik vien ātri iespējams, neļauj izdarīt secinājumu par lietas nepietiekamu izmeklēšanu.

179 Papildus tam ir jānorāda, ka Komisija atbilstoši labas pārvaldības principam bija nosūtījusi attiecīgajai dalībvalstij adresēto apstrīdēto lēmumu prasītājai. Šajā

lēmumā, kā tas jau ir ticis atzīts, pietiekamā apmērā ir pausti prasītājas sūdzībā ietvertu iebildumu noraidījuma iemesli (skat. šī sprieduma 144., 145. un 155. punktu).

180 No tā izriet, ka prasības pamats par Komisijas pieļauto tās pienākumu iepriekšējās izskatīšanas laikā pārkāpumu ir noraidāms.

181 Visu šo iemeslu dēļ prasība ir noraidāma tās kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

182 Saskaņā ar Reglamenta 87. panta 2. punktu lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

183 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. No tā izriet, ka Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta paplašinātā sastāvā)

nospiež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 13. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung

Satura rādītājs

Prāvas rašanās fakti	II - 2800
<i>Finance Act 2001</i>	II - 2801
Administratīvais process un tiesvedība valsts tiesā	II - 2802
Apstrīdētais lēmums	II - 2804
Process	II - 2807
Lietas dalībnieku prasījumi	II - 2808
Par pieņemamību	II - 2809
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2809
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2812
Par lietas būtību	II - 2819
Par prasības pamatiem attiecībā uz EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu un pamatojuma neesamību	II - 2819
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2819
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2828
— <i>AGL</i> materiālās piemērošanas joma	II - 2830
— Eksporta atbrīvojums no nodokļa	II - 2843
Par prasības pamatu attiecībā uz pienākuma uzsākt formālo izmeklēšanas procedūru pārkāpumu	II - 2845
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2845
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2847
Par prasības pamatu attiecībā uz Komisijas pieļauto tās pienākumu pārkāpumu iepriekšējās izskatīšanas laikā	II - 2850
Lietas dalībnieku argumenti	II - 2850
Pirmās instances tiesas vērtējums	II - 2851
Par tiesāšanās izdevumiem	II - 2852